

Edebiyat Defteri

ÖzerAliustaoğlu -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
14 Haziran 2020 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Korona Günleri

Nasıl çıktı bu pandemi? Allah'ın günahkar kullarına cezası mıdır? Yoksa kim olduğu kesin olmayan birileri tarafından üretilmiş ve yayılmış biyolojik bir silah mıdır? Bütün bu konularla ilgili söylenenlerin çoğu ciddiye alınacak görüşler değildi.

Coronavirüs dünyayı kasıp kavururken haberlere yoğunlaşıyoruz : Günlük vaka sayısı, entübe hasta, iyileşenler, vefat sayısı. Hemen her gün. diğer ülkelere göre durumumuzun iyi olduğunu öğrenip bir nebze seviniyoruz. Sokağa çıkma kısıtlamaları sayesinde hastalığın yayılmasının kontrol altına alındığı söyleniyor.

Hafta sonları biraz daha sıkıcı geçiyor, fakat mecburen bunlara katlanacağız. Ülkemizde önlemlerin alınmaya başladığı günden itibaren iki ay geçti ki bu sürede yasakları ihlal edenlere toplam 6 milyon TL. ceza kesilmiş. Demek ki "Hayat eve sığar." sloganına rağmen bazıları için bu doğru değilmiş. Yine TV haberlerinde öğreniyoruz ki ceza kesilme esnasında vatandaşlar abuk sabuk mazeretler ileri sürüyorlar. Bazıları hastanede gözem altında iken kaçmış, fakat devletin güçlü ve şefkatli eliyle yakalanıp tekrar geri getiriliyor.

Ülkemiz şimdiye dek otuz altı ülkeye tıbbi yardım göndermiş durumda. Bunun için uçakların biri gidiyor, diğeri geliyor. Gidenler süper güç adı verilen ülkelere yardım malzemeleri götürüyor. Sonra o ülkelerin elçileri vs. bize teşekkür ediyor. Gelen uçaklar, çökmüş sağlık sistemlerinin ölüme terk ettiği vatandaşlarımızı yurda getiriyor.Onlar da özellikle cumhurbaşkanımıza teşekkür ediyor, ülkemizi övüyorlar.

Aslında bütün günler aynılaştı. Hafta sonlarını bekleyemiyoruz dinlenmek için.Semt pazarının gürültülü ortamını unutmak üzeriz.Neredeyse Cuma günü camide namaz kılmak gelmeyecek İçimizden! Yeni koşullara hızla alışıyoruz belki. Başka ne yapacağız?

Şöyle diyebiliriz:

Dün yok, yarın yok, hep bugün var!..

Günlük program diye bir şey yok.Rutin işler günümüzü dolduruyor. Eba'yı takip edip öğrencilerimizle canlı iletişim içinde olmayı çabalıyoruz. Arada birkaç kez elimizi yıkama, kolonya sürme ihtiyacı hissediyoruz Haber izlemekten "Coronavirüs, aşı, ilaç, sosyal masafe, evde kal, filyasyon, pandemi, vaka.." kelimeleri vücudumuzun tüm hücrelerine sirayet etmiş durumda. Bu halimiz ne kadar sürecek? Bilen yok maalesef.

Zamanında salgını pek ciddiye almayan ülke ve kişilerin vahim durumlarını ibretle izliyor, ürperiyoruz. Haberlerde en çok boy gösteren liderler oluyor. Örneğin Trump, Çin ve DSÖ' yü suçluyor. Geçen gün kendini rezil etti. Doktorların dezenfektan ürünleri vücudumuza zerk etmesinin düşünülmesi gerektiğini söyledi. Bir gün sonra tepkiler üzerine medya mensuplarını denemek için öyle değindi açıkladı. Boris Jonshon ise başta tedbirlere gerek olmadığını, zamanla bağışıklık kazanılacağını açıklamıştı. Gün geldi kendisi covid -19 testi pozitif çıktığından hastaneye yatırıldı. Hatta yoğun bakıma alındı. İyileştikten sonra korunma tedbirlerinin süreceğini söyledi.

Bazen psikologlar bilmem ne fobisinden bahsediyor, korkanları rahatlatmaya çalışıyorlar. Ama her ihtimale karşı ısrarla elimizi tekrar yıkıyor ve kolonya ile biraz ferahlıyoruz. Balkondan başka bir yere mecbur kalmadıkça çıkmıyoruz. Gerçi benim basit bir bahçem de var. Sırf değişiklik olsun diye oraya gittiğim oluyor.

Seçici olmak kaydıyla film izliyor, kitap okuyor, bulmaca çözüyoruz. Düzenli olmasa da idman, yürüyüş yapıyoruz.(yürüyüş parkuru dışarıda, ortalık da tenha) Malum, kilolar hastalıklara davetiye demektir, maazallah! 'Beterin beteri var' diye kendimizi teselli ettiğimiz oluyor. Neden mi? İtalya'da,İspanya'daki, İngiltere'de, ABD'de yaşamıyoruz diyedir.Hastanelerde dar gelirlilere bakılmadığı(bilhassa ABD'de), yaşlıların ölüme terkedildiği haberlerini duymayan kalmamıştır. Bu üzücü bir durum! Tez vakitte tüm dünyanın pandemiden kurtulmasını diliyoruz.Diğer taraftan eldivenimizi, maskemizi takıp zaman zaman dışarı çıkabiliyoruz. İyi ki 65 üzeri değiliz.Zorunlu hallerde, mesela alışveriş için dışarı çıkmışsak, koşa koşa yarım saat içinde geri gelmiş oluyoruz. Dönüşte 20 saniye elimizi yıkarken haberleri merak ediyoruz.

Bütün günler aynı. Haberler bile aynı.

Seyit Ramazan Özer

17,4,20/Denizli

Boşanma ve Kadın Cinayetleri

Toplumumuzda boşananların sayısının arttığına dair haberler malumumuzdur. Bununla ilgili etrafımızda şahit olduğumuz olaylar da vardır. TÜİK açıklamalarına göre geçen yıl boşananların sayısı bir önceki yıla göre yüzde 10,9 artarak 128 binden 142 bine çıkmış:

"Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 2018 yılı evlenme ve boşanma istatistiklerini açıkladı. Evlenen çiftlerin sayısı 2017 yılında 569 bin 459 iken 2018 yılında yüzde 2,9 azalarak 553 bin 202 oldu. Kaba evlenme hızı binde 6,8 olarak gerçekleşti. Boşanan çiftlerin sayısı 2017 yılında 128 bin 411 iken 2018 yılında yüzde 10,9 artarak 142 bin 448 oldu." (1)

Çiftlerin evlenme gibi boşanmaları da hak ve özgürlükler kapsamında olmakla birlikte" Ne var bunda?" denilemez. Asıl mesele boşananların sayısının neden sürekli artış eğiliminde olduğu, insanların anlaşamama nedenleri ve bu konularda neler yapılabileceğidir.

Şuna benzer haberleri de son zamanlarda çokça görür olduk.: "Filan ilde filan kişi, ayrılma davası açmış olan eşini öldürdü.(2) Menfur kadın cinayetlerini cinsiyet açısından değerlendirmek bizi doğru sonuçlara götürmez. Bu durum toplumsal yapımızın değişmesi, âile işlevinin bozulması ve bireylerin ahlaki erdemlere ilgisiz kalmalarını bir sonucudur. Diğer yönden idam cezasının kaldırılmış olmasının toplumumuzda cinayetlerin artmasında vebali olabileceğini kabul etmek gerekir. Zira haksız yere bir insanı öldürmenin cezai müeyyidesi caydırıcı değildir. Boşanmaların hoş bir şey olmadığı bir hadiste şöyle ifade edilir: "Allah'ın sevmediği tek helal boşanma dır." Evlilik uzun, meşakkatli bir süreci kapsıyor. Hal böyleyken günümüz gençleri bir anda boşanmaya karar verebiliyorlar. Varsa, boşanan çiftlerin çocukları da boşanmadan olumsuz etkileniyor, ruhsal rahatsızlıklar başlıyor. Parçalanmış aile çocukları okullarda başarısız oluyor veya kanunen yasak işlere meylediyorlar.

Evlilikte iki tarafın karşılıklı anlayış, saygı ve fedakarlık göstermeleri gerekiyor. Psikologların ifadesiyle farklılıklara rağmen ortak karar alabilmeleri evliliğin temel kuralını oluşturuyor :

"Sağlıklı bir ilişki için kişinin karşısındakini kendisinden ayrı bir birey olarak görüp onun duygu ve düşüncelerini anlamaya çalışması gerekir. " (3)

Barış dini İslam'ın da evlilik ve insanlar arası davranışlar ile erkek ve kadınların sorumluluk bilinciyle davranmaları konusunda birçok tavsiyeleri vardır. Konuyla ilgili hadisi şerifler yol gösterici niteliktedir:(4)

"Kadınlar hakkında Allah'tan korkun. Çünkü siz, anlan Allah'ın emaneti olarak aldınız ve Allah'ın adıyla (nikah kıyıp) anlan kendinize helal kıldınız." (Müslim, Hac, 147)

"Mümin bir kimse, eşine karşı nefret beslemesin. Çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da hoşlandığı başka huyları mutlaka vardır." (Müslim, Rada', 61)

"Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter." (Ebu Davut, zekat, 45)

İslam, mensuplarının daima erdemli olmasını, adaletten ayrılmamasını önemseyen bir dindir. Bizler yüce dinimizin emir ve yasaklarına uyduğumuz oranda huzurlu, müreffeh, mutlu bir toplum oluşturabilir. Aksi halde ailelerimize başlayan anlaşmazlıklar, kavgalar ve haksızlıklar birer toplumsal fitne ve kargaşa olarak karşımıza çıkar.

Seyit Ramazan Özer

Dipnot

(1)Anadolu Ajansı

(2) KISA KISA CİNAYET HABERLERİ

Ankara'nın Çankaya ilçesinde bir kişi 6 yıl önce boşandığı eski eşini çocuklarının yanında bıçakladı. Bu sırada olay yerine gelen polis ekipleri, vatandaşları güçlükle sakinleştirdi.sabah.com.tr 18.9.1

Adana'da Sebahattin Narin (25), kavga ettiği Abdülkadir S. tarafından av tüfeğiyle başından vurularak öldürüldü.17. 9.19 DHA

Adana'da cinayet dedektifleri, 13 yıl önce çöplükte yakılmış halde bulunan cesedin, karısı ve sevgilisi tarafından 8 yerinden bıçaklanarak öldürüldükten sonra yakılan İbrahim Vural'a ait olduğunu ortaya çıkardı. 16.9.19 İHA

Antalya'da bir kadın boşanmak istediği eşinin saldırısına uğradı, 15 yerinden bıçaklandı. Manisa'da da 18 yaşındaki bir genç kız evinde ölü bulundu.14. 9.19 CNN Türk

Sancaktepe'de annesi Neslihan Torunoğlu'nu öldürdüğü gerekçesiyle gözaltına alınan Cihan Torunoğlu ile Ferdi Şenel, "Kasten adam öldürmek" suçundan tutuklandılar. 13.9.19 DHA

Ataşehir'de taksici Aziz Kahraman'ın aracına binen müşterileri tarafından dövülerek öldürülmesi olayına ait görüntüler ortaya çıktı. 11.9.19.CNN Türk

Eskişehir'de dün evinde ölü bulunan kadının katil zanlısı olduğu iddiasıyla gözaltına alınan zanlı tutuklandı.14. 9.19 AA

AA

*

Amasya'da pompalı tfekte vurulan ky muhtarı, hayatını kaybetti.

Saraycık kynde, kullandığı traktrle seyir halindeki ky muhtarı Turan Aktaş'a (65) S.B. tarafından pompalı tfekte ateş edildi. YeniAkit, 2019,09,2

(3)Nevzat Tarhan, Aile Okulu

(4)Kırk Hadiste Aile

Türkiye'de Eğitimin Sorunları

Türk Dil Kurumu'nun eğitim tanımı şu şekildedir : “ Çocukların ve gençlerin toplum yaşayışında yerlerini almaları için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları elde etmelerine, kişiliklerini geliştirmelerine okul içinde veya dışında, doğrudan veya dolaylı yardım etme, terbiye.

Bu tanıma bakarak eğitimin hedef kitlesinin çocuklar ve gençler olduğunu, bilgi, beceri ve kişiliklerinin geliştirilmesinin amaçladığını, okul dışında da eğitim yapılabildiğini anlıyoruz. Fakat eğitim ve öğretim denilince ilk akla gelen okullardır. Yani örgün eğitimin esas mekanı okullardır.

Okullarda eğitimin kurallarını koyan, eğitimi organize eden yapı ise devlettir. Özel eğitim kurumları dahil bütün okullar bakanlık tarafından görevli müfettişler tarafından denetlenir, onlara yönergeler gönderilir. Zira eğitim için fiziki yapılardan tutun eğitimci, yönetici vb. görevlileri temin edip eğitimi finanse eden yine devlettir.

Eğitimi değerlendiren, eğitimle ilgili konuları tartışıp tavsiye niteliğinde kararlar alan Milli Eğitim Şuraları teknik olarak ortak akla verilen önemi işaret eder. “ Milli Eğitim Şuraları bugüne kadar toplam 17 kez yapılmıştır. Türk Milli Eğitim Sistemini geliştirmeye göre yönlendiren organizasyonların başında Mili Eğitim Şuraları gelir. Şuralarda eğitim ve öğretimle ilgili konularda görüşmeler yapılır ve tavsiye niteliğinde kararlar alınır. Milli eğitimde yapılan düzenlemeler genellikle şuralarda ele alınmış ve tartışılmıştır.” (1)

Şuralarda alınan kararların nasıl alındığı ve ne kadarının uygulandığı önemlidir. Neticede bu kararlar eğitim sistemimize ne gibi faydalar sağlamıştır? Belki uzun bir araştırma konusudur bu. Ancak eğitimde geldiğimiz son aşamaya bakarak bu soruların cevaplarını bir nebze anlamlandırabiliriz.

“Bütün ortaöğretim öğrencilerine”, hatta eğitimcilere, velilere “eğitim sistemimizden memnun musunuz, bu hususta ne gibi olumsuzluklar görüyor veya yaşıyorsunuz?” tarzında sorulara cevap vermeleri yönünde bir anket yapılsa elde edilen sonuçlar iç açıcı olmaz.

Çünkü öğrencilerin büyük çoğunluğu ve bu konulara kafa yoran eğitimciler eğitim sistemimizi gayet yerinde, yapıcı eleştiriler yapabiliyor.

Neler mi bunlar? Zorunlu eğitimin 12 yıl olması faydadan çok zarar getiriyor. Zorla lise mi bitirilir? Öğrenciler için okul hayatları boş ve amaçsız hale geldi. Okullar oyalama ve yalalama yerleri haline gelmiştir.

Öğrencilerin ders çeşitliliğinin çok olması onların ilgisini dağıtıyor, belki okuldan nefret etmelerine neden oluyor. Bunları öğretmenlik yapanlar müşahade etmektedirler.

Üniversite sınavına girip başarısız olan öğrencilerin sayısı (2) eğitim Sistemimizin durumu hakkında fikir verici mahiyettedir:

“2 milyon 390 bin öğrencinin 735 bini TYT de 1 puan bile alamadı.” Demek ki bu sistem öğrencileri geliştirmiyor, köreltiyor. Nitelik değil de nicelik peşindeyiz. Üniversite sayımızın 200'ü geçmesi, öte yandan atama bekleyen 400 bin öğretmen bir handikaptır.

Bütün toplumsal düzenlemeler eğitim alanındaki değişimlerle gerçekleştirilmek istenmiştir. Örneğin Osmanlı'nın son dönemlerinde uygulanan “medreseleri islahat programı” , Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarında yapılan “harf devrimi” yeni insan inşa etme hedefini göstermektedir. Değişimle ilgili olarak Heraclit'in sözünü de hatırlayalım : “ Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir.” Elbette her an her şey değişmektedir. Buna karşı durulamaz. Başka bir deyişle, yeni olan bir şey yeni olduğu için kötü veya iyi değildir. Dünya hızla değişiyor. Eğitimde çağımızın gerektirdiği yenilikleri, teknolojiyi kullanmamak olmaz.

Köklü devletlerin ülkenin her alanında olduğu gibi eğitimde de değişmeyen ilkeleri olması gerekmez mi? Mesela İngiltere böyle bir ülkedir. Burada ülkeyi yönetenler değişir, onlarında kendilerine ait görüşleri vardır. Fakat eğitim sistemlerinde devlet geleneği diyebileceğimiz değişmeyen ilkeleri korurlar. Belki bu sebeple İngiltere “Güneş Batmayan İmparatorluk” olabilmektedir.

Ülkemizde eğitim alanında yapılan değişiklikler baş döndürücü nitelikte devam etmiştir: İliselerde kredili ders geçme sistemini getirildi. Kısa bir zaman sonra bundan vazgeçildi. Sonraki yıllarda kesintisiz sekiz yıllık eğitime karar verildi. Sonrasında taşınmalı eğitimle tanıştık. Birkaç yıl öncesinde doğru dediğiniz uygulamalar, az bir zaman geçince nasıl oluyor da yanlış sayılıyor? SBS, TOEG ve adrese dayalı tercih gibi.

Öğretmenlerin diğer memurlara göre az çalıştığını düşünen ve bu düşüncelerini kamuoyuyla paylaşan sn. Milli Eğitim Bakanımız Ömer Dinçer bir hayli eleştiri almıştı. Yazılı soruları hazırlamak, okumak ve notları yazmak; eğitsel çalışmalar ve toplantılar yapmak, kalabalık sınıflarda ders anlatmak (bazen günde sekiz saat veya daha fazla), derse hazırlanmak, yeni projeleri ve talimatları uygulamak sadece eğitimcilerin yaşadıkları .

Seyit Ramazan Özer

(1) Erdoğan İrfan, Talim Terbiye Kurulu Eski Başkanı

(2) 2019 tyt sonuçları

Tüketim Kültürü

Acaba yaşadığımız çağ bir 'tüketim çağı' mıdır? Dünyamızın yeraltı kaynaklarından tutun da insani değerlerimize varıncaya kadar neleri tüketmiyoruz ki? Günümüzü, geleceğimizi, sabrımızı, enerjimizi, şaygımızı, özümüzü tüketmekteyiz.

"The imaj all obje!" demiş İngilizler. Yani çağımızda görüntü her şeydir. Hani hükümdarların dalkavuklarının her şekle ve kalıba girdiği gibi bir durumdur bu. Niyet, samimiyet, dürüstlük değilmiş aranan; imaj, reklam, tanıtım olsa gerek. Belki de kişiliksiz olmak geçerlidir.

"Kafedeki genç, bir kahve içip on lira verirken ödediği miktarın aslında kahvenin parası olmadığını, orada var olma hissiyatının zaman ve mekânsal kira bedelini ödediğini bilmektedir. Dolayısıyla burada imaj alınıp imaj satılır. " (1) Hepimiz görüyor ve biliyoruz ki yaşadığımız "post modern, dijital" çağda dünya genelinde insanlar 'tüketim kölesi' haline gelmiş durumdadır. Lüks tüketim maddeleri, marka olmuş ürünler özellikle gençlerimizi cezbetmektedir.

Lüks abartıdır. Ölçüyü aşmak anlamına gelir. Biraz daha açıklamak gerekirse :

"Standart bütçeyi aşmanıza sebep olduğu için lüks aynı zamanda ekstraya girer. Ortalama bir vatandaşın nadiren sahip olduğu kıymetli bir değerdir. Çünkü maliyetlidir. Kişisel tatmin sağlar. Anlıktır. İhtiyaç değil hevestir. " (2)

Lüks markaya sahip olmanın imtiyazlar olmaz mı? Ekonomist Mürsel Ferhat Sağlam'ın ifadesiyle şunlardır:

"Her şeyden önce kendinizi mutlu hissedersiniz"

Toplumda bir saygınlığınız olur

Zor erişilene erişmenin vermiş olduğu bir özgüven tadarsınız.

Lüks marka kullanmak toplumda uçta bir davranış olarak algılanır. İster istemez standartlar üstü yani takip edilen, fikir ve önerilerine saygı duyulan kanaat önderi olursunuz."

Öyle anlaşılıyor ki lüks tüketimin kişiyi toplumsal saygınlık kazandırdığı düşünülüyor. Bu durum sağlıklı bir ruh hali midir?

Kur'an'da "Allah israf edenleri sevmez" (A'raf,31) buyruluyor. Çünkü onlar, yani gereksiz yere malını, vaktini, enerjisini, imkânlarını saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridir.

Kur'an ifadesiyle " O(müşrik) malının kendisini ebedi kılacağını sanır" (Hümeze,3) Böyle bir şey düşünmek bile insanın önemli bir zaafı olsa gerek. Malı insanı ölümden kurtarabilir mi?

Alfred Marshall ekonomiyi; "ekonomi, sonsuz olan, insan ihtiyaçlarını var olan kıt kaynaklarla karşılmasına ilişkin konuları kapsar" şeklinde tanımlıyor! İnsan ihtiyaçlarını sınırsız kabul etmek, tam da kapitalizmin mantığına uygun düşmektedir. Böyle olunca "tutumlu olmak, yetinmek, kanaat" önemini kaybedecek, egoizm öne çıkacaktır.

Modern kültürü benimseyen insan için helal-haram ayırımı düşünmeden daha çok kazanmak ve tüketmek esastır. Oysa bizim kültürümüzde "kul hakkı, zengin malında fakirin de hakkı olduğu" düşüncesi önemlidir.

Müslümanca düşünmek, gerçek manada Müslümanlığı yaşamak için kapitalizmin bize telkin ettiği tüketim kültürü ve alışkanlığından uzaklaşmamız önem arz etmektedir. Müslümanlar olarak her şeye islam kriterlerine göre değerlendirmeliyiz. Zira referansımız Kur'an ve sünnettir. İslamı kendimiz seçeriz. Sonra müslüman olmamız bize bu sorumlulukları yüklemektedir.

"Bugün elde ettiğimizi düşündüğümüz şeylerin sözde tatmin mekanizmasının içerisinde yer aldığımız müddetçe bunlar, bizi başka arzu nesnelere doğru hareket halinde kılarak tam da yaşadığımız çağın tüketim kitlesi haline getirecektir. Kitlenin içerisinde şahsiyet yitimi söz konusudur. Kitleyse Goldziher'in deyişiyle "Toplumsalı yutan bir karadeliiktir". Herkesin aynı şeyleri arzuladığı yerde hiç kimse yoktur çünkü kitle varsa şahsiyetler kaybolmuştur. " (3) Belki de küreselleşen dünyada yavaş yavaş 'insanlığımızı' da tüketiyoruz. Dünyamızın dört bir yanında süren savaşlar ve işlenen zulümler bunu gösteriyor. Aynı zamanda Batı Uygarlığı'nın insan haklarına önem vermediğini de gösteriyor.

Seyit Ramazan Özer

(1) (Hasbihal Dergisi, Ekim 2019)

(2) (Mürsel Ferhat Sağlam, Ekonomi, sayı115)

(3) (Hasbihal Dergisi, Ekim 2019)

R.Özer /Kasım,2019

Ceza İnfaz Yasa Değişikliği

CEZA İNFAZ YASA DEğİŞİKLİğİ

En son 11 kanunda yapılan değişikliklerle terör ve cinsel suçlar dışında ceza infazında yarı yarıya indirim düzenlemesi yapıldı. Belki hapishanelerin dolu olması, veya çocuğu olan kadın, 70 yaşı üzerinde mahkumlar vs dikkate alınıp böyle bir ihtiyaç ortaya çıktı.Ya da siyasi sebepler, toplumun beklentileri affın çıkmasında etkili olmuş olabilir.

Ana muhalefet adına Engin Altay şunu demiş : "Bu tamamen adil olsa bile biz yeminimizin bir gereği olarak yüksek mahkemeye iptal istemimizi sunacağız." (bkz. Kamuajans,Ceza İnfaz Düzenlemesinde Son Gelişmeler Neler) Ancak hukukçuların bir kısmı, kişilere karşı işlenen suçları devletin affetme yetkisi olmaması gerektiği görüşündeler. Akıl, mantık da bunu diyor.

Diğer husus, acaba erken tahliye olanlar ne kadar ıslah olmuş veya olmamıştır? Kaçı tekrar suç işleyip içeri dönecekler? Bununla ilgili haberlere dikkat edelim. Üç veya altı ay içinde, aftan dolayı dışarı çıkan mahkumların dikkat çeken haberlerini göreceğiz. Yani tekrar suç işleyip hapse dönenleri ibretle izleyeceğiz.

*

Af haberi:

" Ceza infaz düzenlemesi resmi gazetede yayınlandı. Cezanın infazında yarı oranında indirime gidildi. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alanlar 30 yılını, müebbet hapis cezası alanlar 24 yılını diğer mahkumlar da cezalarının yarısını geçirdikten sonra tahliye olabilecekler. İnfaz düzenlemesine ilişkin kanun artık yürürlükte.Halk arasında 'af paketi' olarak bilinen infaz paketi resmi gazetede yayınlandı. " Seyit Ramazan Özer

2020,04,25/kamuajans

Zenginlerimizin Sayısı Artmış

Mevduat hesapları verilerine göre zenginlerimizin sayısı artmış: "Hesabında 1 milyon lira veya üzeri parası olan mudi sayısı, ocak-ağustos döneminde 53 bin 439 kişi artarak 192 bin 419'a ulaştı. Ağustos sonu itibarıyla milyonerlerin bankalardaki toplam mevduatı 1 trilyon 279 milyar 70 milyon liraya yükseldi." (1)

40-50 yıl öncesine bakıldığında 100 bin doları olana zengin deniyormuş. Ayrıca o dönemde zenginlerin çoğu miras yoluyla zengin olmuşlar. Belki ataları biriktirmiş, çocukları yemişlerdir. Son yıllardaki zenginlerin çok büyük bir kısmı bu zenginlikleri kendileri yapmış. Bunu halka arz, işlerini satma gibi yöntemlerle gerçekleştirmişler. Aslında her dönemin zenginleri olmuştur.

Belki bir atasözünde geçtiği gibi "Çok mal haramsız olmaz." tarzında zenginleşenler kimlerdir, bilemeyiz.

Osmanlı'dan kalan hayır kurumları, yani vakıf mallarına haksız yere sahiplenilenler bile görülmüştür.

Zenginler malikanelerini ve servetlerini korumak için birçok güvenlik önlemleri almışlardır. Çünkü fakir kimselerin onlara iyi gözle bakmadıklarını bilirler. Çünkü fakirler gelir dağılımında adaletsizlik olduğunu görürler. Kapitalist ekonomilerin uygulandığı ülkelerde gelir dağılımında adaletsizlikler daima eleştiri konusu olarak karşımızda duruyor. Çünkü kapitalizmin akli, vicdani yani her şeyi paradır. "Bir başa bin pul, bin başa bir pul." derecesinde zenginlerle fakirler arasında uçurum olduğu anlaşılıyor. Dünya'nın en zengin aileleri sıralamasında servetleri 9.8 milyar dolar ile 151 milyar dolar arasında değişen 31 aile var.(2) Bu süper zenginler fakirlere karşı herhangi bir sorumluluk hissetmezler. Bir yanda açlık bir yanda obezite sorunu görüyoruz : "Dünya genelinde 820 milyondan fazla kişi açlıkla mücadele ederken 670 milyonu aşkın yetişkin ve 120 milyonu aşkın çocukta obezite görülüyor." (3) Aç ve şişmanların rakamları birbirine yakın. Sanki dünyadaki bazı insanlar çok şişman olanlar sebebiyle aç kalmışlar.

Devletlerin zenginliğinde kriterler farklıdır. GSYM, milli gelirden kişi başına düşen pay, faiz ve enflasyon oranları, hazinenin durumu, kamu borçları gibi etkenler ülkelerin gelişmişlik sıralamasını belirler. Zengin sayımızın artması devletin de zenginleştiği anlamına gelmekte midir? Bu soru iktisatçıların alanına girer. Fakat herkesin zenginliği kendinedir.

Diğer yandan zenginlerin hayat tarzı, başarı hikayeleri her zaman ilgi konusu olmaya devam etmiştir. Mesela zengin aileler, âile içi evlilikleri tercih ederler. Medyada boy göstermekten hoşlanırlar.

Zenginliklerini hayır işlerinden ziyade batıl yolda kullananlar sanki daha fazladır. Zira zekatlarını vermiş olsalar ülkede neredeyse fakir kalmayacağı birçok kimse tarafından ifade edilen bir vakıdır. Yunus 'un dizelerini bilmeyen yoktur "Mal sahibi mülk sahibi /Hani bunun ilk sahibi? Mal da yalan mülk de yalan/ Var biraz da sen oyalan!" Eğer sahip olduğunu düşündüğü mal ve mülkün her şey gibi geçici olduğunu unutmadan onu infak edersek, yani başkaları için de harcarsak zenginliğin hakkını vermiş oluruz. Aksi halde para, servet bizim için sadece yerine getirilmemiş bir sorumluluk ve gereksiz bir yük olacaktır.

Seyit Ramazan Özer #8206;

(1) Anadolu Ajansı, 7.10.2018

(2) Hürriyet , 11.08.2019

(3) trthaber , 15 Ekim 2019

Darbecilik Geleneği

DARBECİLİK GELENEĞİ

Son günlerde darbe konusunda bir kısım siyasetçilerin açıklamalarına şahit olduk. Bu açıklamalar beraberinde çok yönlü tartışmaları getirdi. Özellikle bir parti mensupları tarafından dillendirilen bu tür söylemler dış destekli bir planı mı ima etmektedir? Yoksa Özel, Özkoç ve Kaftancıoğlu'nun darbe yapma kapasite ve imkanı olmadığını düşünüp sözlerini hiç önemsememek mi gerekir? Bu gibi sorulara verilen cevaplar maalesef ideolojik bakış açılarının neticesi olmaktadır. Şimdi desek ki Türkiye ile ilgili beklenti veya istekleri gerçekleşmeyen siyonistler bu işin içindedir. Yerli iş birlikçileriyle ülkemizi bir iç savaşa sürüklemek istiyorlar. Hemen denilecek ki "Yandaşsın" Malum "yandaş medya" deyip duruyorlar. Bunu diyenlerin çoğu aslında terör örgütlerine yandaşlar.

Toplumda darbe hakkında iyi şeyler düşünene pek rastlanmaz.. Darbeler namert ve yalaka tabiatlılardan başka kimseye yaramamıştır. Ülkemizin ekonomi ve özgürlükler başta olmak üzere birçok alanda geri gitmesine sebep olmuştur. Bunda çok kimse görüş birliği içinde olup bazıları darbeye karşı olmasa bile sureta haktan görünme ihtiyacı duymaktadır. Esasında sevmediğimiz siyasetçilere karşı da darbeye karşı olmamızı gerektiren birçok neden bulunabilir.

Darbe kelimesi Kenan Evren karşısında hazır ol vaziyeti almış profesörlerin fotoğrafını hatırlatıyor. Milletimizin siyasi iradesiyle birlikte parlamentoyu, yasalarını kenara atarak geçersiz kılan bir kişi bütün sistemi yeniden yapılandırdı. Arkasında ABD'nin olduğu sonradan anlaşıldı. Yine Evren'in şu sözlerini ibretle dinlemiştik:

"Adaletli olsun diye bir sağdan, bir soldan astık." 12 Eylül döneminde 650 bin kişi gözaltına alınmış ve bazılarında işkenceler yapılmıştı.

Bütün bunları bilmeyen yoktur.Fakat darbeden çıkar umanlar olduğu sürece darbe heveslileri de olacak, bu tartışmalar bitmeyecektir. Şartlar değişmiş ve darbecilerin işi zorlamış olsa bile bizler darbecilik geleneği olan bir ülkede yaşıyoruz. Aslında yargı değerlendirmesini yapacak, kararını verecektir.

Demokrasiyi benimsemiş toplumlarda darbe heveslileri böyle ikide bir sesini yükseltebilirler mi? Tabi ki buna cesaret edemezler.

**

Darbe imalarıyla ilgili basında çıkan haberlerden bir kısmı :

" Özgür Özel, (Saray rejiminin, Saray düzeninin sonu geliyor. O son, Atatürk'ün kemiklerini sızlatacak bütün bu atamaların, bütün bu liyakatsizliklerin sonunu getirecek) dedi." (1)

Ragıp Zarakolu : " RTE, 2010 yılında, 1 Mayıs'ın 1980 sonrası en kitlesel kutlanmasına izin verdi. Çünkü hâlâ liberallğe oynamaktaydı.1960 yılında Menderes'in 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı ilk kutlayan başbakan olması gibi.Ya da Batının desteği kesilince, Sovyetlere yönelmeğe kalkması gibi. Ama bütün bunlar için çok geçti artık..RTE'de bir Menderes travması vardı. Demirel gibi kısmen. Menderes olmamak için Demirel'in atmadığı takla, kurmadığı ittifak kalmamıştı.(2)

" Kaftancıoğlu katıldığı yayında,"Şöyle bir gerçeklik var ki.... önümüzdeki seçimde bir erken seçimle veya başka bir şekilde bu ülkenin, gerçekten halkın artık gözü açıldı. Şöyle söyleyeyim bir iktidar değişikliğine hatta ben size daha ileri bir şey söyleyeyim iktidar değişikliği değil bir sistem değişikliğine gidişatı görüyorum " (3)

---

(1) Sozcu.com.tr_30.04.2020

(2) Evrensel_5 Mayıs 2020

(3) Haber 7_7.5.2020

Neden Kötülük

"Faziletli insan, fiillerinde aşırılık ve eksiklikten kaçınan insandır" demiş Aristo. Mutedil, ılımlı olmakla ilgili daha başka atasözleri vs. vardır kuşkusuz.

Rum suresi 41. ayetine göre de yeryüzünde kötülüklerin olmasının sebebi insanlardır : "İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu; böylece Allah -dönüş yapınlar diye- işlediklerinin bir kısmını onlara tattırıyor." Fakat bu konu din inancına saldırmak için bazıları tarafından istismar edilmek istenmiştir. Bu yazının amacı dışına çıkmamak için geçiyoruz.

Şu yaşıma kadar iyi insanlarla da kötü insanlarla da defalarca karşılaştım herkes gibi. Niyetlerini bilemediğimiz iki yüzlü adamlar çıkıyor karşımıza. Eğer bize hayatı zorlaştırmak istiyorlarsa bunu hep sonradan anlayabiliyoruz. Elbette iş işten geçmiş oluyor. Savunmasız yakalanmış oluyoruz kötülöklere. Ziya Paşa'nın güzel bir deyiş var: "Kelptir zevk alan sayyad-ı biinsafa hizmetten! "

Öyle ya. İnsafsız avcılara hizmet etmekten zevk alan vardır. Dünyada firavunlar, nemrutlar, diktatörler yardımcıları ve destekçileri olmadan ne yapabilirler?

Özellikle devlet dairelerinde bazı kimseler basit işlerimizi zorlaştırıyor, işi yokuşa sürüyorlar. Bunu da bazıları öyle ustaca yapıyorlar ki hipnotize oluyorsunuz. Kırk yıllık dostunuz gibi davranıyor, hem gülümsüyor hem de defterinizi dürüyorlar. Oysa onların her biri bana, yani vatandaşa hizmet etmek, işlerini yapmak üzere görevlendirilmişlerdir. Veya biri ayağımıza bir çelme takıp gülüyor. Neden? Ne yaptım sana? Bir şey gerekmez, sırf kötülük olsun diye. Bir başkası var ki kendi çıkarlarına aykırı her çeşit olgu ve insanı etkisizleştirme yolunda her melaneti yapıyor, alçaklıkta sınır tanımıyorlar. Bunlar daha çok ticaret alanında veya bürokratik kademelerde tırmanmak isteyenler arasında rekabet sebebiyle olagelen oyunlardır. Oyuncular amacına ulaşacağı hiç bir şeyden kaçınmazlar.

İki yüzlülerle, zalimlerle, insafsızlarla, çıkarıcılarla, namertlerle mücadele etmek büyük bir sabır gerektiriyor. Zamanımızı, enerjimizi boşa harcamamıza sebep oluyorlar. Hepsi bu kadar değil. Kötü insanlar geleceğimizi mahvedebilir, bizden bir şeyler çalabilir, hatta hayatımıza kastedebilirler. Bütün bunları unutmadan, onlara karşı devamlı teyakkuzda ve dikkatli olmamız gerekiyor.

Kabil soyundan gelenler, genlerinde taşıdıkları kendi özelliklerini devam ettiriyorlar. Kan dökmek istiyorlar. Binlerce, belki milyonlarca yıl geçmiş olsa da değişen bir şey yok. Kabil'in tıynetinde olanlar kıskançlık, kibir ve bencillik içinde hareket ediyorlar. Neticede başkalarına zarar vermekten çekinmiyor, yanlış yaptıklarını bile kabul etmiyorlar. Hayatını iyilik yapmaya adanmış güzel insanlar da var. Onlar sadece kendisi için değil diğer insanların mutluluğu ve huzuru için de çalışıp onlara her konuda yardım etmek istiyorlar. Yoksa etrafımızda gördüğümüz yüzlerce hayır, yardım kuruluşları ve vakıflar varlığını devam ettirebilir miydi? Çok da kötümser olmamak lazım, iyi insanlar da var.

Seyit Ramazan Özer

23.5.2019

Şiirde Musiki

- Şiirde Musiki

- Ben, büyük bir utanç duygusuna kapılmaksızın nesirlerimi ikinci defa hiç okuyamam. Sonuç olarak zaman, zaman savunduğum fikirlerin hepsinin hesabını tutamam ve daha önce söylediklerimi tekrarlamak veya onların aksini söylemek gibi hatalara düşerim.
- Genç şair, bir hakim olmaktan ziyade bir avukat gibidir. Büyük bir ihtimalle bilgisi de çok yanlıdır, çünkü çalışmasını belli şairler üzerinde yoğunlaştırmıştır.
- Şüphesiz ki bir eleştirici bilim adamının, bilim adamı da eleştiri inin niteliklerine sahip olmalıdır. Ben, şiirde ölçü ve ritimle ilgili konularda hiçbir zaman yeterince bilgili olamamışım. Herhangi bir nazım şeklini bilmek ve uygulamak için tek yol onu belli bir şairin eserinde öğrenerek, taklit ederek kendi benliğimize mal etmektir. Şairlerin kullandığı ölçüler, farklı şairlerin elinde öyle farklı bir musiki yaratırlar ki, böyle teorik bir çalışma zaman kaybından başka bir şey değildir.
- Çirkin kelimeler bir şiir içinde, diğer kelimelerle uyum içinde olmayan kelimelerdir. Bir kelimenin musikisi, bu kelimenin şiirde kendisinden önce ve sonraki kelimelerin ve bütün diğer kelimelerin yarattığı musikiyle uyum içinde olmasıyla ölçülür. Kelimelerde çağrışım zenginliği – kelimelerin okuyucuya göre değişen anlamları- onların tabiatlarında vardır ve bu her şairi ilgilendirir.
- Şiir dilinde ve tekniklerinde hiç durmadan değişiklik yapmak sıhhatli değildir. Şiirde musikinin tek tek satırlarda değil, bütün şiirde yaratılması gerektiğini hatırlamanın zamanıdır. Şairin eserlerinde musiki eserin bütününde anlama eşlik eder. Bu yalnız seslerle değil, imajlarla da yaratılan bir musikidir.
- Bazı nazım şekilleri bazı dillere daha uygundur. Bir nazım paragrafı olarak tanımlayabileceğimiz kıta, konuşmanın belli bir kalıp içinde doğru ve tabii bir ifadesidir. Bir nazım şekli, kusursuzluğa eriştiği andaki şeklini muhafaza etmek eğilimindedir.
- İyi bir eser yaratmak isteyen şair için, hiçbir nazım şekli serbest olmaz. Sadece kötü bir şair, serbest nazımı belli bir şekilden kopup kurtulmak olarak düşünebilir. Şiir sanatı, çeşitli nazım şekillerinin birbirinden etkilenen ve birbirini takip eden şairlerin kullandıkları ritim ve ölçülerdeki benzerlikleri formüleleştirilmiş bir şeklidir. Şiirde Musiki yaratabilmek için şairin en çok sahip olması gereken şeyler, ritim anlayışı ve bu ritmik yapıyı şiirle kaynaştırabilme gücüdür.

Seyit Ramazan Özer

Ünlü eleştirmen T. S. Eliot'un bir yazısının özetidir.

•Kaynak:(T. S. Eliot, Edebiyat Üzerine Düşünceler, Çeviren:Sevim Kantarcioğlu)

İşsizlik

İşsizliğin bireysel ve toplumsal olarak ne gibi zararlara yol açtığını, ülkemizde ve dünyada işsizliğin boyutlarını bir nebze de olsa ortaya koymaya çalışacağız.

“2019 yılı işsizlik rakamları belli oldu : Geçen yılın aralık ayına ilişkin iş gücü istatistiklerini açıklandı. Buna göre, aralık ayında işsizlik oranı yüzde 13,7 olarak gerçekleşti. Genç nüfusta işsizlik oranı yüzde 25 oldu.” (1)

İşsiz kimse toplumda bir işe yaramadığını düşünür, kendini gereksiz görür. Çünkü o sadece tüketicidir. Mehmet Akif merhumun ifadesiyle “dostunun yüz karası, düşmanın maskarası” halde bir çıkmaz içine yuvarlanmıştır. Belki bu hali kendinden kaynaklanan bir hal değildir. Tembel veya yeteneksiz değildir, belki üniversite bitirmiştir. Fakat iş bulmanın hiç kolay olmadığı zamanlarda yaşamaktadır/yaşamaktayız. Belki birden fazla işe girmiş, fakat düzen tutturamamıştır. Neticede ona düşen bunalımdır, çevresine yük olmaktadır. Toplumda saygınlığı kalmaz ve zamanla devlete düşman olur.

Çalışmak yasalarda ve toplumsal sözleşmelerde bir hak olarak tanımlanmıştır. “Çalışmak, bir insan hakkı olarak, insan hakları uluslararası belgelerinin hemen hepsinde yerini almıştır. Bütün bu uluslararası belge ve sözleşmelerin tümü, çalışmanın, insanın onurlu bir yaşam sürdürebilmesi için sahip olduğu bir hakkı olduğunu kabul etmekte ve bu hakkı korumayı amaçlamaktadır.” (2)

Ancak devletler çalışabilir nüfusun hepsine bu imkanı sağlayamaz. Bu durumda toplumda oluşabilecek huzursuzluğa önlem olarak yoksul ve muhtaçlara sosyal desteklerle yardımlar sunmaktadırlar. 2008 yılında yaşadığımız küresel ekonomik krizin, önceki krizlerin ve etkisini devam ettiren küresel salgının işsizliği artırıcı etkileri olmuştur. Artık bu mesele küresel mahiyette çözüm gerektiren önemli ve öncelikli bir konu haline gelmiştir.

Çözüm işi ekonomistlerle devlet adamlarının el atacağı bir konudur. Ancak basit olarak herkesçe bilinebilecek bir şeydir ki, işsizliğin panzehiri yeni iş alanları açmak, yani istihdamı artırıcı önlemlerdir. Muhakkak bu yönde çalışmalar yapıyor. Ama yeterli midir, değil midir? 15 bin nüfuslu bir şehirde bir fabrikaya karşılık 14 tane büyük market bulunuyor.

Seyit Ramazan Özer

(1) Anadolu Ajansı, 10.03.2020

İnsan Konuşan Hayvan

Descartes' e göre insan konuşan hayvandır. (hayvan, canlı anlamında.) Başka filozoflar insanı "düşünen, öğrenen, alışan varlık", şeklinde değişik açılardan anlatmak istemişlerdir. Her filozof insanın bir yeteneğine dikkat çekmiş olmaktadır.

Konuşma yeteneğimiz önemlidir. İlk çağdan itibaren insanların birbirleriyle iletişim kurmak için resim yapma vb. Farklı yöntemler geliştirdikleri malumdur. Dünyada mevcut dillerin nasıl oluştuğu konusu ise üzerinde düşünülmesi gereken bir konu olmuştur. Bu hususta hayvan seslerini taklit ederken bunca farklı dillerin oluşması, Tanrı'nın ilk insana eşyanın (şeylerin) isimlerini öğretmiş olması gibi görüşler mevcuttur.

Konuşma insana mahsus bir yetenek olup medeniyetlerin oluşmasında ayrı bir yeri vardır.

Bir insanın kişiliğini, nasıl biri olduğunu az çok konuşma tarzından çıkarabiliriz. Mesela her bir konuda ahkam yürütüyorsa ona ' ukala' deriz. Bunun anlamı ise kendini akıllı zanneden biri olmasıdır. Bir başkası kelimeleri özenle seçiyor ve böylece dikkat çekmek istiyorsa ona 'entel' deriz. Güzel konuşan kimselere hatip denmiştir. Şairler kelimelerle estetik duygulara hitap eden söz ustalarıdır. Şiir özel bir yetenek ve sanattır.

Seyit Ramazan Özer

İnsan Hakları ve Irkçılık

İnsan Hakları ve Irkçılık

İnsan hakları tarihçesinde Hammurabi kanunları ile insan hakları evrensel beyannamesinin önemli bir yeri vardır : “Thomas Hobbes’un “insan insanın kurdudur” sözü itibariyle, insanların birbirlerine nasıl zarar vermeye çalıştığı anlaşılabilir. M.Ö. yaklaşık 1776 yıllarında kaleme alınan Hammurabi Kanunları, insanı insana karşı korumak ve insan haklarının gelişimini sağlamak amacıyla ortaya çıkmış ilk yazılı belgelerden biri olmuştur. Özellikle 20. yüzyılın ortalarında kaleme alınan İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, küresel çapta önemli bir değişime yol açmıştır. Çünkü tüm dünya devletlerinin yanı sıra, özelde birey haklarını ele almış olması hasebiyle önemli bir belge niteliğini kazanmıştır. Fakat yine de yetersiz kaldığı görülmüştür. Rönesans dönemi, insanı temel alan ve temel amaç yapan hümanizmin çıktığı dönem olmuştur. İnsan odaklı bir dünya ve toplum düşüncesi, bu dönemde büyük bir önem kazanmıştır. Orta Çağ’da temel alınan Tanrı merkezli dünya, bu dönemde etkisini kaybetmeye başlamıştır. Başka bir ifadeyle Rönesans Çağı, en önemli varlığın insan olduğu ve insana ait değerlerin olduğu bir düşünce çağı olmuştur. Tanrı merkezli dünya, özellikle 16. yüzyılda Reform Hareketi’nin başlamasıyla büyük bir etki kaybetmiştir. Giderek artan bilgi ve birikimler sonucu yeni icatlar bulunmuştur. Buhar makinelerinin ortaya çıkması bu duruma örnektir. Buharlı gemi ve trenlerle ulaşımlar sağlandı. Halkın yaşam standardı giderek kolaylaştı. Bu tür icat ve yenilikler sanayi devriminin gerçekleşmesinde öncü oldu. İnsanlar açısından rahatlama ve kolay yaşama olanakları oluşmuş olsa da, bazı insanlar, hem ekonomik hem de politik denilen güç mekanizmalarını eline geçirmişlerdir. Böyle bir durumla karşı karşıya kalan diğer insanlar ise, haklarını ve özgürlüklerini korumak adına egemen güçlere karşı savunmaya geçmişlerdir. Krallıkların, soyluların ve derebeyliklerin yasalarına karşı harekete geçen insanlar, hukuk yasalarının yerleşmesi için çaba göstermişlerdir.” (Erkan Tosun, İnsan Hakları)

İnsan hakları konusunda düşünce, anlayış ve uygulamaların tarihi seyrine bakılırsa Avrupa ve hıristiyan kültürünün esas alan bir yaklaşım görürüz. Oysa İslam adına Hz. Muhammed 7. asırda veda hutbesi ile insan haklarının temel esaslarını ortaya koymuştur. Veda hutbesinde ırkçılık, katl, fuhuş, hırsızlık kesin dille men edilmiştir. Avrupalı’nın ırkçılıkla, yağmacılıkla başı derttedir. ABD’de George Floyd’un ırkçı bir polis tarafından nefessiz bırakılarak öldürülmesinin ardından yapılan gösterilerin nasıl hızla ve büyüyerek yaygınlaştığını TV’lerde izliyoruz. Nedir ırkçılık? :” ırkçılık terimi çoğunlukla, kendi etnik kültür değerlerini tek kriter olarak belirlemek etnik merkezizetçilik, farklılık korkusu zenofobi, ırklar arasında birleşmelere ve ilişkilere karşıtlık ve milliyetçilik gibi kavramları da anlatıyor olabilir. ırkçılık, sosyal ayrımcılığı, ırklar arasında fark gözetilmesini ve soykırıma kadar varabilen şiddeti haklı göstermektedir.” (tr.wikipedia.org)

Batı düşüncesinde tarih ve bilim doğrusal(lineer) bir çizgi içinde günümüze gelmiştir. Yani geçmişte ilkelikten başlayıp zaman geçtikçe geliştiği var sayılır. Bu durumda bugün ilimde, teknolojide, siyasette vs. İnsan haklarında gelinen nokta en iyisidir, yarın daha iyi olacaktır. Dünyada açlıktan ölenleri, savaşları, terörü, işgalleri, ekonomik manipülasyonları vs. görmezden gelirsek her şey iyidir, güzeldir. Suriye’de Kalleşçe kurşunlara hedef olmuş küçük bir çocuğun ölmeden önce “Sizi Allah’a şikayet edeceğim. “ demesini unutamayız.

Zavallı göçmenlere mezar olmuş Akdeniz sahiline cesedi vuran bebeği de unutmamalıyız. Mülteciler ne yapsın? çaresizlik içinde, ezilmişlikten, zulümden, horlanmaktan, kalmışsa bir nebze insanlığın vicdanına, merhametine sığınıyorlar! Onlar ölürken İnsanlık da ölüyor.

Ağıt üzüntü, felaket, acı! Fakirin ekmeği denilen umut da gitti. Evlere sığdırılan hayatların biraz özgürlük hayali solmaya yüz tuttu. Karamsarlık kapımız önünde nöbette. Ne geceler eskisi gibi, ne gündüzler gündüze benziyor. Çocukluğumuzda olduğu gibi her şey doğal, yalın, zor ulaşılır olsaydı. Dünyayı savaşa, zulme sürükleyenlerin ihtirası, gaddarlığı olmasaydı. Dağ başında çoban gibi kendi halimizde yaşasak. Fakat insanlığın mutlu olduğuna şahit olabilseydik!

R. Özer
Aralık, 2019

Tatil

Öğretmenlerin yine tatilde olmalarının verdiği rahatsızlığı sosyal medyada bir kişi şöyle dile getirmişti :
"Coronavirüs sebebiyle yıllık izinleri durdurulduğundan tatil yapamayan HEMŞİRELERİN ÇOCUKLARINI ÖĞRETMENLER BAKSIN!" Şimdiye kadar bu çocuklar bakıcısız mıydı acaba?

Türk Dil Kurumu'nun yaptığı tanıma göre tatil resmi işte çalışanlar için kanunen çalışmayı durdurma, dinlenme, eğlenme demektir.

"Tatil' deyince akla gelen nedir? " Belki deniz, yolculuk, otel, yaz mevsimi ve öğretmenler akla gelir.Neden öğretmenler? Zira onlar en az çalışan en çok dinlenenlerdir. Böyle bir algı oluşmuş bir kere. İsteyen istediği şeye inanabilir. Amacımız bunun tartışılması değil, irdelenmesi yönündedir.

Öyle görünüyor ki tatil hususunda öğretmenlere karşı genel bir kıskançlık havası mevcut, en azından ülkemizde durum bundan ibaret. Peki, o zaman " Tatili seviyorsanız öğretmen olsaydınız, neden olmadınız?" demezler mi? Yakın geçmişte bir bakanımız koltuğuna oturur oturmaz "Öğretmenler üç ay tatil yapıyorlar.." dediği için sosyal medya fenomeni(!) haline geldi.Bundan başka başarılı bir çalışması olmadan tarihin sayfaları arasında yerini aldı.Gerçekte ise yazın üç ay değil iki ay tatil yapılmaktadır.

Diğer önemli bir husus, tatil, öğretmenlerin mücadeleÖyle görünüyor edip kazandıkları bir şey değildir. Öyleyse öğretmenlere yaz tatili neden gerekli görülmüş olabilir? Bu konuda ihtimaller çoktur: Çok sevildikleri, veya zihnen yorucu bir iş yaptıkları mı göz önüne alınmıştır? Ya da öğrenciler yazın tarla işlerinde çalışsın diye midir? Bu sonuncusu makul bir seçenek olarak duruyor. Demek ki neymiş? Okulların tatilleri öğrencilerin durumları göz önüne alınarak düzenleniyormuş.

Seyit Ramazan Özer 15,3,20

Bayramlar

BAYRAM GELMİŞ

Bu bayramı ilk defa evlerimizde geçireceğiz. Küçüklüğümde bütün mahalleli ve akrabaları hiç üşenmeden dolaşır hepsinin ellerini hürmetle. öperdim. "Çok yaşa, çok bayramlar gör. Sağol yavrum! El öpenlerin çok olsun!" şeklinde karşılık verirlerdi. Komşumuz Mustafa ile bayramda da beraberdik. Aklımda kalan diğer bir husus, büyükler çocuklara muhakkak güler yüzle yaklaşırlardı. Şimdi o büyüklerimizden yaşayan kaldı mı bilmiyorum. Bir çoğu çocuklara para verirlerdi. En çok para vereni daha çok severdik. Gençlik dönemimde yalnızca akrabalarımızı bayram ziyaretlerine gitmekle yetindim.

Şimdilerde ise ziyaret edilecekler arasında yerimizi almışız. Fakat özellikle arkadaş çevresi ve bazı akrabalar bayramı telefon aracılığıyla kutlamayı tercih ediyorlar. İletişim araçları geliştiği için bu tercihe de saygı duymamız gerekiyor. Bayramların milletimiz fertleri arasında birlik ve dayanışma ruhunu güçlendirmesi beklenir. Bu bağlamda küslerin barıştırılması, akraba üyelerinin bir araya gelip sılayı rahim yapmaları önemli sayılır.

Dünya müslümanlarının yine böyle günlerde yardımlaşma, dayanışma içinde olmaları anlamlı olacaktır. Fakat böyle bir bilinçten bile uzağız.O halde bir türküde geçtiği gibi "Bayram gelmiş neyime, Kan damlar yüreğime!" mi diyelim? Mymmar, Arakan, Suriye, Irak gibi yerlerde müslümanların yaşadığı zulmü ve acıları unutmayalım.

Seyit Ramazan Özer 23,05,2020

Demokrasi Felsefesi

Okullarda demokrasiyi "halkın kendi kendini yönetmesi" diye öğretiler bize. Haklıdırılar da. (1)O zaman cevabını bulamamış sorular vardı zihnimde :Halk kendi kendini yönetiyorsa Ankara'dakiler ne gerek var? Halkı halk, yani sen, ben biz yönetiyorsak, isteyen istediği işe girebilir, maaşına zam yapabilir o zaman. Bir müddet sonra "halk seçtiği temsilciler vasıtasıyla yönetilir ki bu temsili demokrasidir." açıklamalarına vakıf olunca sorular biraz açıklığa kavuştu. Fakat demokrasiyle ilgili yeni bilgiler, itirazlar vardı. Bir sosyetik, ünlü mankenimiz seçim sonuçları hoşuna gitmemiş olacak ki şöyle dedi :

"Benim oyumla dağdaki çobanın oyu bir olmaz! "Gerekli kanun değişikliği yapıp bu vahim(!?) yanlışlığı düzeltme yoluna gitmediler. Bir de demokratik cumhuriyet tabiri geçiyordu. Daha biz birini kavrayamamıştık. Bunu nerden bilecektir, ya da kim biliyordu? Cumhuriyet, sadece çoğunluğun yönetimi miydi? Öyle dediler. Çoğunluğa rağmen azınlık gücü elde edemez miydi? Ne olacaktı o zaman?

"Demokrasi eksikleriyle, tartışmalara açık yönleriyle en işe yarar yönetim felsefesidir. Demokrasi fikriyatının altında yatan itki Bir arada yaşama sorununu çözmektir.Adı üzerinde bu bir sorundur. Kaynakların kullanımı ve paylaşımı, iktidar-güç ilişkileri, menfaat çatışmaları stres yaratan alanlardır. İnsan toplulukları yaşam biçimsel din, dil, ırk vd. olarak farklılaşırlar. Farklılıklar bir yandan tehdit olarak algılanırken, diğer yandan tahakküm araçları olarak işlevselleşir."(2)

Okullarda böyle anlatmalıydılar. Ama eğitim zorunlu ve çok yüzeyseldi. Belki bulduğumuzla yetinmemiz istendi. Her şey gibi bilginin fazlası zararlı olurdu. Çünkü reaya bazı şeyleri sorgularsa ve karıştırırsa efendilerim işi zorlaşmaz mıydı? Mesela biri dese ki Amerika bize neden yardım ediyor? Ne Gerek var bunlara? Belki anlatanlar dinleyenlerden daha bilgili değildi. Her şeyden azar azar bilmemiz en iyisiydi. Dünyada ülkeleri, o ülkelerin başkentlerini, iklimini, nüfusunu, doğal zenginliklerini vs. öğrenirken kendi ülkemizin imkanlarını, zenginliklerini ve bunların nasıl heba edilebildiklerini bilmemenin rahatlığı içinde bu günlere geldik.

Demokrasi ile İslam dinini kıyaslayıp bunların uyuştüğunu veya tersini iddia edenler olmuştur. Bu konu yöneticilerin sahip olduğu gücün kaynağını ne adına kullandıkları ve meşruiyet ölçüsü ile ilgilidir. Açıkçası demokrasi beşer aklını esas alır, çoğunluğun iradesine dayanır. İslam ise Allah'ın hükümleri ve iradesi dışına çıkmayı şirk saymıştır.(3)

R. Özer 23,05,20

(1) A.Lincoln, demokrasiyi 'halkın halk tarafından ve halk için yönetimi' şeklinde tanımlamıştır.

Eflatun demokrasiyi "Şarlattanlar düzenidir" diye tanımlamıştır.

Churchill de demokrasiyle ilgili olarak şu ilginç tespiti yapmıştır; "Demokrasi en iyi yönetim şekli değildir, ama kötü tarafları en az olan bir yönetim şeklidir."

Seyit Ramazan Özer

(2) (Markar ESAYAN, Akşam)

(3) En'am, 6/57; Yusuf, 12/40, 67; Kasas, 28/70, 88, Maide, 5/55 vb.)

Muaşeret Önemli

Bir toplumda yaşıyor olmamız başkalarına karşı uyulması gereken davranış kurallarını beraberinde getirmiştir. Bunlara "adab-muaşeret" veya görgü kuralları denilir. Nazik, terbiyeli olmak, iyi niyetli olmak, gıybetten, dedikodudan kaçınmak, ağırbaşlı, hoşgörü sahibi olmak, saygılı olmak, başkalarına zarar vermemek gibi. Peygamberimizin bir hadisi bu konuda oldukça dikkat çekici mesajlar verir :” Mümin başkalarıyla güzel geçinen ve kendisiyle geçinilen kimsedir. Başkaları ile iyi geçinmeyen ve kendisiyle muhabbet edilip dostluk kurulamayan kimsede hayır yoktur.” Bu hadis ışığında kendimizi sorgulamalıyız. Acaba kimler benden memnun değil? Neden bana kırgın olan insanlar var? Benim hata ve yanlışlarım neler? Uygur bir toplum olmanın yolu bu olsa gerek. Emanete riayet eden, sözünde duran, dürüst, adaletli olarak tanınmış kimseler güvenilir kişilerdir. Bunlar ve benzeri olumlu özellikler bir mü'minde bulunması lazım olan önemli hasletlerdir. Aksi durumda kötülüğünden korkulan, yalan söylemeyi alışkanlık yapmış olan, geçimsiz, aksi, huysuz ve etrafında güvenilmeyen kimseler oluruz. Bütün bunlar ise Kur'an-ı Kerimin inşa etmeyi hedeflediği ahlaklı insan anlayışına da aykırıdır. Hatta diğer semavi dinler, budizm, çaynizm, konfüçyizm gibi dinlerde de islamın ahlak ilkeleriyle birebir örtüşen kurallar bulunur. Mesela yahudilikteki on emirde şunlar vardır :”Öldürmeyeceksin, hırsızlık yapmayacaksın, komşuna iyi davranacaksın, Tanrı'nın adını boş yere anmayacaksın... “ Bu örnekler bize ahlak kurallarının evrensel olduğunu anlatmış olmaktadır. Ancak islam dışındaki dinlerde itikad,yani tevhid inancı yönden yanlış olan hususlar bulunmaktadır. Asıl konumuza dönersek iman bir ağacın kökü, ibadetler dalları ve gövdesi, ahlak ise ağacın meyvelerine teşbih edilmiştir. Şu halde başkalarıyla iyi geçinmeyen kaba, bencil, kibirli, kıskanç, cimri, zalim vb. kimseler elbette ahlaki bakımdan problemlili olan kimselerdir. Böyleleri görünüşte müslüman olsalar da gerçekte onlardan ne başkasına ne de kendilerine bir hayır, iyilik beklenmemelidir.

Seyit R.Özer

25.05.20

Dünyada Barış mı

Dünyada Barış Sağlanır Mı

Günümüzde özellikle Irak, Libya, Tunus, Suriye, Filistin yani Ortadoğu bölgesi müslümanların dağılıklığı, basiretsizliği, güçsüzlüğü ve ümmet olmayışı gibi nedenlerle kan gölüne çevrilmiş durumdadır! Osmanlı'nın tarih sahnesinden silinmesini akabinde iki dünya savaşı yapılması düşündürücüdür. Bu iki savaşta 70 milyon insan öldürülmüştür. Şu an itibarıyla yeni bir dünya savaşı çıkmayacağını garantisi de yoktur. BM gibi uluslararası kuruluşlar dünya barışını sağlayacak nitelikte değillerdir.

Kur'an insanları "mü'min, kafir, münafık" diye üçe ayırmış olup her birinin kendine mahsus özellikleri vardır. Müminler, birbirine karşı merhametlidir. Kendisi için sevip istediği bir şeyi din kardeşi için de sevip istemek zorundadırlar. Namazlarını dosdoğru kılar, zekatı verir, boş işlerden yüz çevirir, iffetlerini korurlar.

Münafıklar, ona bir yüzle, başkasına diğer yüzle gidenler insanların en şerlisi, en kötüleridir. Bundan dolayı Yüce Allah en şiddetli azabı onlara yapacağını Kur'an'da beyan etmiştir. (Tevbe S. 101)

Müşrik veya kafirler zalimdirler. Dinlerini değiştirmedikleri sürece müminlerden hoşnut olmazlar. (Bakara S. 120)

Müslümanların "kitap ehli" diye isimlendirilen yahudi ve hıristiyanları dost edinmeleri, şiddetle yasaklanmıştır. (Maide S. 51)

Dünya barışını gerçekleştirebilecek olanlar yalnızca Müslümanlardır. Fakat 18.yy.'dan itibaren müslümanlar paramparça olmuşlar, gücünü kaybetmişlerdir. Gelmiş geçmiş yedi önemli medeniyetten biri sayılan İslam Medeniyeti komaya girmiştir. Onu ihya edecek kültürel, ilmi, teknolojik çalışmalar için elverişli şartlar olmamıştır. Son iki asırda İslam alemi yönetim ve ekonomik sorunlarıyla baş edememişlerdir. Zor zamanlarda toplumlari etkileyip harekete geren Hasan el Benna, Mehmet. Akif. Ersoy, Necip Fazıl, Tusi, es'Sülemi, Muhammet İkbal, Ömer Muhtar, Şeyh Şamil, Gandhi vb. fikir ve aksiyon önderleri artık yetişmemektedir. Belki İnternet çağının getirdiği bir uyuşukluk, pasifik hali görülmektedir. Küresel oligarklar, siyonistler dünyada tek bir devlet kurma idealini gerçekleştirme yolunda mesafe almaktadırlar. Güçlülerin haklı sayıldığı bir dünyada barış mümkün görünmüyor. Seyit Ramazan Özer

Göç Meselesi

mülteciler ne yapsın?
çaresizlik içinde,
ezilmişlikten,
zulümden,
horlanmaktan,
kalmışsa bir nebze
insanlığın vicdanına,
merhametine sığınıyorlar!
onlar ölürken İnsanlık da ölüyor.

Savaş veya başka nedenlerle yurdunu, evini, her şeyini bırakıp gitmek zorunda kalmış, bir umut arayışıyla yollara düşen göçmenlerin durumları içler acısı. Akdenizi geçmeye çalışırken binlercesi can vermiş. Birleşmiş Milletler göçmen sorununu çözmeye yönelik bir adım atmamıştır. Bu kuruluş hiç bir derda deva olmadı. Avrupa ülkeleri sınırlarında güvenlik önlemleri aldıklarını duyurmuşlardı.

"Birleşmiş Milletler Yüksek Mülteciler Komiserliği (UNHCR), 2018 yılında Akdeniz'i geçmeye çalışırken, 2 bin 262 göçmenin can verdiğini duyurdu. UNHCR, geçen yıl Avrupa'ya deniz yoluyla 113 bin 482 göçmenin geldiğini açıkladı. Bu rakamlar bir önceki yıla oranla Avrupa'ya gelen göçmen sayısının ve yine göç sırasında hayatını kaybedenlerin sayısının düştüğünü gösteriyor. 2017 yılında Avrupa'ya deniz yoluyla 172 bin 301 göçmen gelirken, bu yolculuk sırasında 3 bin 139 kişi hayatını kaybetmişti. 2015 yılında Avrupa'ya gelen göçmenler rekor seviyeye çıkarak, 1 milyonu aşmıştı." (1)

İnsani gerekçelerle Türkiye mültecilere kapılarını açmış. Bazı Avrupa ülkesi liderleri bu sebeple ülkemizi takdir ettiğini açıkladılar ki bizden uzak dursunlar demek oluyor.

"Yakın zamanlı ve çeşitli tahminler başka ülkelerde yaşayan Türkiye kökenli göçmenlerin kabaca 5 ila 6 milyon kadar ama başka ülkelere gelip Türkiye'de bulunan göçmenlerin-sığınmacıların 3 ila 4 milyon dolayında bir büyüklüğe eriştiğini gösteriyor." (2)

Türkiye göçmenlerin geçişini önlemek için kanun çıkarmış. AB Türkiye'ye maddi destek vereceğini vaad etmişse de zamanla bunun yerine getirilmedi görüldü.

" Özellikle son zamanlarda sayıları artan şekilde binlerce Suriyeli, Türkiye'yi transit geçiş ülkesi görerek Avrupa Birliği ülkelerine gitmek için çaba sarf ediyor. Bu hareketlilik Türkiye'yi uluslararası göçler konusunda 2013'te çıkarılan Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'yla olduğu gibi bir dizi önlemler ve göç yönetimine ilişkin yeni prosedürel ve yasal tedbirler almaya yönlendiriyor." (3)

Son aşamada Türkiye mültecilere geçiş izni verdi. Yunanistan sınırlarında bekleyen göçmenlerin elbiseleri, paraları alındı. Göç ve göçmenler konusu yüzyılın trajedisi olacak. Bu bakımdan 'Uluslararası Göç Filmleri Festivali' düzenleyen sayın iç işleri bakanımızı tebrik ediyoruz.

Çocukluğumuzda olduğu gibi her şey doğal, yalın, zor ulaşılır olsaydı. Dünyayı savaşa, zulme sürükleyenlerin ihtirasi, gaddarlığı olmasaydı. Dağ başında çoban gibi kendi halimizde yaşasak, fakat yoksulluğa rağmen aynı zamanda birçok kişilerin mutlu olduğuna şahit olabilseydik!

Seyit R. Özer , Nisan, 2020

---

(1) euronews, 3.1.2019

(2) Mustafa Murat Yüceşahin, Göç Dergisi, sayı:2

(3) Göç İdaresi, 2014

Çağdaşlık Adına

Türkiye’de her şeyin din karşıtlığı üzerine kurulduğu iddiaları var. Çağdaşlık, modernlik, hürriyet gereği birçok şeyi savunabilirsiniz : Kadınların dekolte giysilerle dolaşması, domuz etinin alınıp satılabilmesi, içki içilmesi, kumar oynanması, faizin serbest olması, zinanın suç olmaması vs. Dikkat edilirse bunlar dinimizin hassasiyetle üzerinde durduğu veya yasakladığı konulardır. Dinimiz ve dünyamız ayrılıyor. Ortaçağ Avrupa’sında kilise adına din adamlarının insanlara uyguladığı baskı ve haksızlıklar nedeniyle bütün dünyada din toplum ve hayat dışına mı itilmek istenmiştir?

Bir kişi ortaya çıkıp da dinimizde yasak ve zararlı olan davranışların yasalarımızda da yasaklanması yönünde bir yasa önerisinde bulunabilir mi? Hatta görüşünü özgürce açıklayabilir mi?

Seçimlerin sonucunu belirleyen en büyük grup cuma cematidir. İktidara talip olanlar milletimizin dini değerlerine saygılı olduklarını iddia ederler. Neyi kastediyorlar acaba? İbadet mi etmek istiyorsun, senin camiye gitmene karışan mı var? Daha ne istiyorsun?

Kendilerine dindar, muhafazakar diyenler uzun yıllar ülkeyi yönetmişlerdir. İktidar olmuşlar ama muktedir olabilmişler midir? Mühendis mantığıyla Kur'an'ın yüzde 10'u olan ahkam ayetlerine uymamak dindarlığımızdan bir şey eksiltmezmiş. O zaman dinin bazı ilkelerini değiştirmek mi demek isteniyor? Var olanı yok saymak öyle değil midir?

Toplum hayatını düzenleyen kuralları insanın belirlediği, Tanrı'nın yeryüzünün işine karışmadığını iddia edenler var. Seküler veya deistler bu düşünceyi savunurlar. Kişi bireysel olarak istediği dinin kurallarına uyabilir. İsteyen ibadet eder veya etmez, inanır veya inanmaz. Özgürlükler dine, dindarlara karşı kısıtlanabilir. Nitekim 28 Şubat döneminde bunun örneklerini gördük. Fakat dindar olmayanlara karşı din baskı aracı olamaz. Böyle bir şeyi deneyen cezalandırılır. Örnek:

"İstanbul'da bir mahkeme salonunda yaşanan "etek" krizi tartışma yarattı. Gazeteci Melis Alphan'ın paylaştığı duruşma tutanağında, duruşma sürerken, hakimin davacı avukata dönerek, etek boyunun çok kısa olduğunu belirtmesi ve etek boyunun fotoğrafının çekilip baroya gönderilmesini istemesi tepki çekti. Hakimler ve Savcılar Kurulu, hakim Mehmet Yoşlu hakkında soruşturma açtı. Hakim Yoşlu, HSK tarafından açığa alındı." (1)

Başka bir örnek, Türkiye kamuoyunda 1997 ve 2004 yıllarında zina yasası tartışmalarına şahit olmamızdır: " 2004 yılında Ak Parti, "AB uyum yasaları" için TCK'da değişiklikler yapan yasa tasarısını gündeme getirdiğinde, CHP'liler ve Laikçi koro;(TCK bir şeriat kanunu haline gelir) diyerek ortalığı ayağa kaldırdı." (2)

Toplumu ifsat eden bir konuda neler denilmiş! Oysa aklın yolu birdir. Özgürlük veya laiklik gerekçesiyle zararlı olan bir melanet savunulabilir mi? Güzel ülkemden manzaralar! Oyunun kurallarını kim/ler belirliyor? Osmanlı'yı tarih sahnesinden silenler olmasın?

Yakın zamanda ülkemiz insanı nelerle karşılaştı? ... 70'li yıllarda birilerinin maşası, uydusu olmuş gençler tanımadıkları kimseleri öldürdüler. 80' li yıllar darbe ve sıkıyönetim vardı. Sonraki on yıl belki terör örgütlerinin geliştiği bir dönemdi. Birçok suikastler yapıldı, kaos severler iş başındaydı. 2013'te 'Gezi İsyanı' ile tekrar toplumsal kargaşa ile bazıları emellerine ulaşmak istediler. Ülkenizi istediğiniz gibi yönetemezsiniz, ipler bizim elimizde denemek isteniyor. Kuklacı her zaman kuklaları amacı için ustaca kullanıyorlar. Enteresan tarafı, kuklar kuklacıların yardımı ve iyiliğinden her zaman ümit içindeler. Onlardan bahseden bazı ayetler:

"İnsanlardan kimileri vardır ki, Allah'tan başka bazı varlıkları Allah'a denk tanrılar sayar da bunları Allah'ı sever gibi severler. İman edenler ise en çok Allah'ı severler. Keşke zalimler -azapla yüz yüze geldiklerinde anlayacakları gibi- şimdi de bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu anlasalardı. İşte o zaman, izlenenler, kendilerini izleyenlerden hızla uzaklaşmışlardır; artık azabı görmüşler, aralarındaki bağlar kopmuştur. "(Bakara 165,166)

Çağdaşlık, laiklik milletimizin birliği, vatanımızın korunması ve gelişmesi, bayrağımızın devamlılığına mani mi? Dindarlar da bütün bunları istemez mi? O halde düşünce bazında asgari müştereklerde birleşilebilmelidir. Her bir ferdin yaşamaktan memnunum diyeceği bir ülke inşa edilmesi yolunda insanlarımızı aynı hedefte birleştirecek ortak değerlerimiz olmalıdır.

Ramazan Özer

(1) Oda tv.29. 5.2019

(2)Zekeriya Say, Yeni Âkit, 24.2.2018

Birlikte

Milli Eğitim Bakanımız sn. Ziya Selçuk'un okulların tatile girmesi vesilesiyle bazı tavsiyeleri oldu. "Ebeveynler çocuklarıyla birlikte bisiklete binsinler, çiçek diksinler, yatıp yıldızlara baksınlar... Birlikte vakit geçirsinler. " demişti. Birlikte bir şeyler yapmak, hem anne, baba, hem de çocuklar bakımından faydalı olacaktır. Böylelikle aile bireylerinin kalpleri birbirine yaklaşır, birbirini tanıma ortamı oluşur.İleride yad edecekleri hatıralara sahip olmak,çok anlamlıdır.Ortak aktiviteler yapılmazsa çocuk ve ebeveyn birbirine yabancı, uzak kalabilir.

Çocuklar, kendisiyle ilgilenilmediğini, kendilerine değer verilmediğini düşünebilirler.Zira 'ilgisizlik sevgisizliktendir" denilmiştir.Bu durumdaki bir ailede hiyerarşi olmaz,ebeveyn otoritesi sarsılır ve kuralsızlık hakim olabilir.Halbuki üyeleri sorumluluk bilincinde olan, birbirine destek olan aile, ideal olanıdır.

Her şey birlikte daha anlamlı, hayat birlikte daha güzeldir. Zorluklar, sıkıntılar üzerine birlikte gidilmelidir. Sevinçler paylaşılmalı. Hayat birlikte yaşanmak durumundadır. Yoksa ne ailenin, ne dostluğun bir anlamı kalır mı?

Çocukların onları terbiye edip etkileyecek olan kimselerle ilgili ne düşündükleri de önemlidir. Eğer biz büyüklerinin hal ve hareketlerimizi onaylıyor, beğeniyorlarsa onların gönüllerine girebilmişiz demektir. Bunu başardıktan sonra çocuklarımızı ve gençlerimizi eğitebilir, onları iyiye ve doğruya yönlendirebiliriz. 15.6.2019

Okumayan Toplum

Kitap okuma oranı çok düşük bir toplumda yaşamının olumsuzluklarını hep birlikte yaşıyoruz. Bir kere insanlar kolay manipüle ediliyorlar. Banker Kastelli, Mehmet Aydın(Tosun), Veli Göçer, İhlassız Enver Ören, Kendini dünya imanı ilan eden şarlatan ve daha niceleri halkımızı kandırıp menfaat sağlayabildiler.

Her konuda her kafadan ayrı bir ses çıkıyor. TV'lerde. Çeşitli tartışma programları bunu gösteriyor. Asgari müştereklerde, memleketimizin faydasına olduğu aşık konularda bile görüş birliği içinde olamıyoruz. Terörü ve teröristleri sosyal medya platformlarında destekleyenlerin haberlerini görüyoruz. Kadın Cinayetleri hız kesmeden devam ediyor.

Okumak zahmetli olmakla birlikte insana üstünlük sağlar. Okumuyoruz, halimizden şikayet ediyoruz. Çevremizde ve dünyada neler olup bittiğini analiz edecek idrak ve doğru düşünme yeteneğinden uzağız. "2019 yılında İngiltere merkezli Dünya Kültürü Puan Endeksi'nden derlediği verilere göre, dünyada en çok kitap okunan ülke Hindistan olurken, Türkiye, haftada ortalama 5 saat 54 dakika kitap okunma süresiyle listenin 18'inci sırasında yer alıyor.Dünyada en çok kitap okunan ülke olarak liste başında yer alan Hindistan'da her vatandaş, haftada ortalama 10 saat 42 dakika kitap okuyor. İkinci sırada yer alan Tayland'da kişi başı haftada ortalama kitap okuma süresi 9 saat 24 dakika olurken, üçüncü sırada yer alan Çin'de ise halk haftada 8 saatini kitap okuyarak geçiriyor.Listede en çok kitap okunan diğer ülkeler sırasıyla Filipinler (7 saat 36 dakika), Mısır (7 saat 30 dakika), Çekya (7 saat 24 dakika), İsveç (7 saat 6 dakika), Fransa (6 saat 54 dakika), Macaristan (6 saat 48 dakika), Suudi Arabistan (6 saat 48 dakika)Türkiye (5saat 54 dakika) şeklinde sıralanıyor.Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) geçen yıl yayınladığı verilere göre, Türkiye'de kitap okumaya kişi başına ayrılan süre günde yalnızca bir dakika. Buna karşın, televizyon izlemeye 6 saat, internete 3 saat harcanıyor.Türkiye'de düzenli kitap okuyanların oranı neredeyse binde bir. Bu oran, en fazla kitap okuyan ülkelerin başında gelen İngiltere ve Fransa'da yüzde 21, Japonya'da yüzde 14, ABD'de yüzde 12 civarında.(23.4.2019/Yeniçağ.Gazetesi)"

" Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü'nün (UNESCO) verilerine göre Türkiye, kitap okuma oranında dünyada 86'ncı sırada, yoksul Afrika ülkeleriyle aynı kategoride. TÜİK'e göre ise Türkiye'de kitap, ihtiyaç listesinin 235'inci sırasında yer alıyor. Dünyada kitap için kişi başına harcanan para ortalama 1,3 dolarken, Türkiye'de çeyrek dolar.(6. 11.2017/CNN Türk) "

KİTAP İÇİN SÖYLENENLER

Kendini kurnaz zanneden insanlar, okumayı küçümserler. Basit insanlar ona hayran olurlar.Akıllı insanlar ise ondan faydalanırlar.. F. Bacon

Sıkıntımızı unutmak, donuk hayatımıza biraz ışık ve renk vermek, daracık dünyamızda bulamadıklarımızı yaşamak için tek çaremiz, kitaplara sarılmaktır.

olgunlaştıran ve ihtiyarları gençleştiren şey, okumaya karşı gösterdikleri derin sevgidir.W. Murdoch

Okuyup yazanla okumayanlar arasındaki fark, dirilerle ölüler arasındaki fark kadardır. Aristo

Her faydalı ve güzel kitap bir okuma aracı olmakla birlikte, aynı zamanda bir sanat eseridir de.Çünkü her kitap bir şahsi karakterin ifadelerini aktaran bir araçtır. Paul Valery

Bir bahçe ve bir kitabın varsa hiçbir eksiğin yoktur demektir. "Çiçero"

Kitaplar insan hayatının tehlikeli denizlerinde yol gösteren pusulalarıdır. Lee Bennet

Okuma içimizdeki meçhul alemin kapılarını açan anahtardır. Cemil Meriç

Karanlıkları devirmek ve aydınlık çağın kapılarını açmak için en mükemmel silah kalemdir. Sözle yazıyla kazanılmayacak savaş yok. Cemil Meriç

Dünya okuyan. için yaratılmıştır. Okuma zevkini öğrenen mutlu bir insandır. Con Hersel

Çeyrek saatlik okumanın gideremediği bir kederim yoktur. Montesquie

Okuma ihtiyacı barut gibidir,bir kere tutuşunca artık sönmez. Victor Hugo

Okunan bir kitap, insan zekasını genişletir. Onun için bir kitabı okumadan evvelki halimize dönmek imkansızdır.

O.W.Holmes

Okumadan düşünmek yararsız, düşünmeden okumak gereksizdir. Konfüçyüs

Hayattaki başarılarımı, kişiliğime ve çevreme tesirimi devamlı olarak okumaya borçluyum. Henderson

Despotlar okuyan insanlardan ve ilim adamlarından korkarlar. Çünkü onlar despotlara baş kaldırırlar. Okumayan insan kolay güdülür. Cemal Doğan

Okumadan edindiğim fayda bilgisizlipimi daha iyi görmek olmuştur. Descartes

Ömrünün dörtte üçünü okumakla geçiren muhakkak namuslu olur. Diderot

Kainat okuyup öğrenen insan için özel yaratılmıştır. Okuma zevkini öğrenen insan mesut olur. John Herchel

Okumak, insanlığın fikir ve bilgi mirasından yararlanmaktır. Mehmet Can

Bir kitap dünyadan daha geniştir, çünkü maddeye düşünceyi katar. Victor Hugo

Okumak içinde bulunduğumuz ortamda hakikati aramanın en parlak ve objektif yönetimidir. Ayhan Bilgen

İnsanların düşmanları ile kitapların düşmanları aynıdır. Ateş, rutubet, zaman ve içindekiler. Paul Valery

Okuma, alışkanlıkların en asildir. Antoine Albalat

(Selim Çoraklı, Kitap Okumanın 77 Yolu)

Eleştirenin Eleştirisi

Millet olarak aşırılığı seviyoruz. Bir olayı veya olguyu değerlendirirken ya kabul etmeyi veya reddetmeyi tercih ediyoruz. Asgari müştereklerde birleşemiyoruz. Ölçütlerimiz hissi, objektif, hakkaniyetli olamıyoruz. Yani usulünce eleştiri yapmayı bilmiyoruz. Muhalefet etme yöntemimiz de aynı : Vurun abalıya! Belki bir iki durum dışında hiç bir muhalefet partimiz adına konuşanlardan iktidar adına olumlu tek söz duyamışızdır.

Yunanca 'kritike' kelimesi, ayırt etme, yargılama, eleştirme sanatı demek. Genel anlamda bir insanı, bir yapıtı, bir konuyu doğru ve yanlış yönlerini ortaya koymak amacıyla incelemektir. (1)Fakat uygulamada bir şeyin yanlış yönlerini göstermeyi eleştiri kabul ediyoruz. Örnek olarak, bir kişi birçok kitap yazmış, TV programları yapmış. Onun hakkında "Şunu demiş, bunu demiş, sünneti inkar ediyor, zındık, sapık vs" gibi bazen aslı olmayan söylentilerle güya eleştiri yaparken linç ediyoruz. Kötülemek hoşumuza gidiyor. Belki böylece kirli vicdanımızı aklıyoruz. Belki başkalarının aklıyla hareket ediyor, onları memnun ediyoruz. Bu tavırların temelinde "o benim gibi düşünmüyor, öyleyse her kötülüğü hak ediyor" anlayışı olabilir. Sanki herkes aynı dünya görüşüne sahip olsa ülkenin bütün sorunları bir anda çözülecek, öyle mi? İnsafsızca bir insanı eleştiren birine bunları hatırlatırsanız, onun gözünde siz de düşman safında yerinizi alıyorsunuz.

İnsanın düşüncesini etkileyen ve ayrımcılığı körükleyen o kadar çok etken var. Bazıları taraftarı olduğu futbol takımı yüzünden kavga ediyor, tartışıyor. Bazılarının zihninde ırkçılık, mezhepçilik, cemaatçilik, partililik gibi şablonlar bulunuyor. Bu şablon uymayanlar onlar açısından yanlış yoldalar demek oluyor. Allah ıslah etsin!

Her konuda eleştiri yapılabilir. Fakat usulünce, doğru şekilde, yiğidi öldürsen de hakkını yemeden yapılmalıdır.

(1) nedirnedemek.com

Düşün Düşün

Özellikle son iki asırda İslam aleminin sanayide, teknolojide, ilimde, edebiyatta, sanatta seviye kaybettiğini ve geri kaldığını görüyoruz. Akabinde hurafelere yönelme, doğru dürüst bir şey üretememe, icat ve keşifler den uzaklaşma geliyor. Bir kesim Batı'ya hayran, onları taklit etme istediği içinde, kendi değerlerimize düşman halde.

Niçin bu haldeyiz? Doğru düşünmenin önemini kavrayamamışız. Hatta düşünen kimseleri küçümsemişiz. Felsefe ile meşgul olanlara "kafayı üşütmüş" demişiz."düşün, düşün/..oktur işin." demişiz. Descartes'in "Düşünüyorum, öyleyse varım!" özdeyişini anlayamamışız. Oysa düşünceler eyleme dönüşür, düşünmeden bir şey olmaz.

ABD 'de bulunan düşünce kuruluşlarının sayısı 1860'a ulaşmış, belki bunun için büyük ülke olmuşlar. Bu konuyla ilgili olarak 2018 yılında hazırlanan rapordan bir bölümü şöyle:

"Rapora think-tank endüstrisinin ABD'de karar alma ve politika yapım sürecindeki önemine dikkat çekerek başlayan Chance, bu sektörün ABD'de 20. yüzyıl başlarında geliştiğini yazmıştır. ABD'de günümüzde 1.830 civarında düşünce kuruluşu olduğunu belirten Chance, tüm dünyada bu alanda yalnızca 6.618 kuruluş olduğunu söyleyerek, ABD'nin bu alandaki öncü konumuna dikkat çekmiştir. Bu sektörün ABD'deki yıllık geliri ise 1 milyar dolar civarındadır. Bu rakamlar, kimileri için çok da etkileyici olmasa da, Chance'e göre, ABD'deki think-tankler, politika yapım ve karar alma süreçlerinde Amerikan yüksek öğretim kurumlarından bile daha etkili konumdadır. Bunun sebebi ise, Amerikalı siyasetçiler (yasa yapıcılar) ve think-tankler arasında, yıllar içerisinde güçlü bir bağımlılık ilişkisinin kurulmuş olmasıdır..." (1)

Kutsal kitabımızın 270 yerinde" insanın aklını kullanması, düşünmesi" gerektiği bildirilmiştir. Bizler kitaptan, okumaktan uzaklaştıkça sağlıklı düşünemez olduk. Böyle olunca doğru ve faydalı işler yapamadık.İlimde,sanatta,teknolojide geri kaldık. Atıl bir medeniyetin mensupları olduk. Dün küçümsediğimiz gayri müslimlere hayran olduk. Giyimimiz,yaşantımız ile hep onlara benzedik,sömürüldük,horlandık.Bunların hepsi düşünmekten, ilimden uzaklaşmamızın sonuçları değilse nedendir?

(1)mepanews.Ozan ÖRMECİ

Otokritik Yapmak Veya Aklımızı Kullanmak

İnsanı diğer canlılardan ayıran özelliklerinden biri, malum olduğu üzere yarını düşünebilen, geleceğe dair plan ve program yapan bir varlık olmasıdır. O birçok şey gibi zamanın farkındadır. Zaman ise hayatın kendisidir. İnsanın nasıl var olduğu, yeryüzünde bulunmuş amacı ve ömür yolculuğu bittikten sonra neler olacağı konularında dinlerin, filozofların envai açıklamaları bulunmaktadır. Bu noktada birey olarak bizleri en çok ilgilendiren husus ise hayatımızı anlamlı ve verimli kılabilmek olacaktır.

O halde ilkin neler yapmalı ve nelerden kaçınmalıyız, sorusuna kimliğimiz, inancımız, aklımıza göre cevaplar bulmamız kaçınılmaz hale gelir. Bilmeden fikir sahibi olunmazmış. Kuşkusuz bütün tercihlerimiz aklımız kadardır. Basit bir misal olarak “evrenin tesadüfen var olduğu” iddiasını benimseyen bir kimsenin aklının derecesi ve onu yeterince kullanıp kullanmadığını anlarız. Bir ayet bizi bu konuda uyarır:

“ Ve: Şayet kulak vermiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, (şimdi) şu alevli cehennemın mahkûmları arasında olmazdık! diye ilâve ederler.” (Mülk Suresi, 10.ayet)

Demek ki aklını kullanmanın bedeli çok ağır olacaktır. Zira akli bize veren Yaratıcı sorumluluk yüklenmiştir. Kendimizi tanımak, otokritik yapmak önemli bir meziyettir. Kimim ben? Nasıl bir varlığım? Amacım ne?.. Sorular uzayıp gider. Burada her şeye güç yetiremeyen, aciz bir varlık olmamızdan başlarsak, bizim var olmamızı irade eden ve mutlak güç sahibi başka bir varlığın olması aklen zaruri hale gelir.

Benim acizane görüşüm şudur ki eğer kendimize iyilik yapmak istiyorsak şunlara dikkat etmeliyiz : Doğrulardan yana olmak, vicdanımızı temiz tutmak, ilmi ve öğrenmeyi sevmek, kendimizi ruhi, zihni bakımdan da geliştirmeye çalışmak, ömrümüzü verimli ve faydalı şekilde geçirmek! Hz. Muhammed’in bir tavsiyesiyle yazıyı bitirelim:

“ Beş şeyden önce şu beş şeyin kıymetini bilin:İhtiyarlığından önce gençliğin, hastalanmadan önce sıhhatin, fakirliğinden önce zenginliğin, meşguliyetten önce boş vakitlerin ve ölümünden önce hayatın!” (Hâkim, Müstedrek, IV, 341; Buhârî, Rikak, 3; Tirmizî, Zühd, 25)

Seyit R. Özer
6.6.2020

Firavunlar

Mısır'da Hüsnü Mübarek'e karşı halkın direnişini olumlu neticelenmişti. Akabinde yapılan seçimle devlet başkanlığı koltuğuna oturan İslamcı lider Muhammet Mursi'nin iktidarı bir yıl kadar sürebildi. Genel Kurmay Başkanı Sisi tarafından bir darbeyle görevinden alınıp hapsedildi. Yargıçlar yeteneklerini gösterip casusluk yapmak gibi uydurma gerekçelerle onu idama mahkum ettiler. Mursi yakın geçmişte mahkeme salonunda kriz geçirip Hakkın rahmetine kavuştu. 6 yıl hapse mahkum edilmişti ve 67 yaşındaydı. Firavunların hedefindeki "İhvanı Müslimin" mensubuydu. Arap ülkeleri yine sessizliğe büründü. Dünyanın dört bir yanında müslüman halklar olayı protesto ettiler. Belki şimdilik kazançlı görünen yine kuklacı ABD oldu. Mısırın bölgede gelişmiş bir güç olmasına, bağımsızlığına, İsrail için muhtemel bir tehdit olmasına oligarklar fırsat vermezlerdi. Mısır'da Firavunlar ile Musa'lar asırlardır mücadele halinde oldukları bir kez daha sergilendi. İki yüzlü, ipleri düşmanın elinde, halkına askerleri vurduran hainler bitmeyecek.

Tarih boyunca Mısır'da 26 firavun ailesi olduğu ve asırlarca ülkeyi idare ettikleri, bir kısmının kendisini Tanrı ilan ettiği biliniyor. (1) Firavun bir sembol veya lakaptır. Firavunlaşanlar ise kendi acziyetini ve Allah'ın gücünü idrak edememiş zavallılardır. Aynı zamanda onlar ilk insandan beri devam eden hak-batıl mücadelesinde batılı temsil eden zalimlerdir.. Bizdeki darbeciler de öyle. Zalimler için yaşasın cehennem!

(1) Akit, 18.6.2019

Belediyelerin Borçları

Çokça bilinen bir atasözüne göre 'borç yiğidin kamçısıdır.' Bu sözden borçlanmanın yiğitçe bir eylem olduğu anlaşılır. Şayet borçlanmaktan başka bir çare bulamamışsak bu durumun her an sırtımıza inmeye hazır bir kamçı gibi bizi huzursuz etmesi gerektiği anlaşılır. Borç dediğimiz şey bir an önce ödenip kurtulmayı düşünüleceğimiz, negatif çağrışımlar yapan bir olgu değil midir?

2016 verilerine göre belediyelerin İller Bankası'na borcu 15 milyar 42 milyon lirayı bulmuş. Bulduğumuz ilçede belediyenin borçlu olmasından dolayı birkaç aydan beri personeline maaşlarını veremediği belediye çalışanları tarafından ifade ediliyor.

Konuyla ilgili medyada yer almış iki habere bakalım :

"Sayıştay Çorum Belediyesi'ne 'limiti aştın' dedi. Çorum Belediyesi'nin 414 milyon 638 bin TL borcu bulunuyor. Bir yıl içerisinde %500 borçlanan sorumluların yargılanması da gündemde. AK Partili belediye eski başkanları M.K ve Z.G'ye mahkeme yolu görüldü. M.K döneminde belediye bütçesinden cami, İmam Hatip ile stadyum ve spor salonları yaptırmıştı. (tr.sputniknews.com /01.06.2019)

Bir belediye başkanının görevi yol, kanalizasyon, park gibi şehrin imarı ile ilgili işleri bütçe imkanlarına göre yapması gerekmez mi? Çorum belediyesi örneğinden anlaşıldığı gibi demek ki harcamalarda ölçüyü aşabiliyorlar. Bu durumu önceden önleyecek bir sistem aranmalıdır. Seçilmiş olmaları kimseye haktan, doğrudan ayrılma imtiyazı vermemelidir.

İkinci ilginç habere gelelim. " Çanakkale Kepez Belediyesi'nin yeni başkanı CHP'li B.A görevi ne kadar borçla aldığını belediye binasına bir afiş asarak duyurdu. Afişte ' 4.4.2019 itibarı ile toplam 61 825 517 TL borçla belediyeyi devralmış bulunmaktayım.' ifadesi yer aldı...eski CHP'li başkan Ö.F.M. yaptığı açıklamada 'Biz geldiğimizde de borç vardı. Mağdur edebiyatı yapmadık, iş yaptık ' dedi.(tr.euronews.com /12.04.2019)

Her iki örnekte ismi geçen başkanların aynı partiden olması, birbirlerine seviyesiz bir üslupla saldırımlarına engel olmuş olabilir. Kamu adına harcama yetkisi olan kimselerin daha özenli olmaları , harcamada savurganlıktan kaçınmaları gerektiği bir kez daha anlaşılmış oluyor. Gerçek anlamda kul hakkından kaçınma bilincine ulaşmış olmaları önem arz ediyor. Zira akçeli işlerde usulsüzlük, adam kayırma, haksız kazanç ihtimalinin yüksek olduğunu kanun koyucular, devlet yetkilileri göz ardı edemezler. Yanlış yapanlar hem hesap verecek hem de kamu nezdinde itibar kaybedecektir. 90'lı yılların başlarında İstanbul Belediyesi'nin İSKİ kuruluşunda Ergün Göknel adlı kişinin yaptığı yolsuzluğu büyük bir skandala dönüşmüştü. Bu olaydan sonra seçmen gereğini yaptı.

Tarihi bir gerçektir ki lükse, gösterişe düşkün olup halkını umursamayan nice sultanlar aşırı borçlanmışlar, bu durum onların sonunu getirmiştir. Bu bağlamda yakın geçmişte şahit olduğumuz belediyelerin çeşitli festivaller düzenleme furçasının bitmiş veya azalmış olması olumludur. Borçlanarak eğlenilmemelidir. Diğer bir husus ülkemizde makam araçları sayısının fazla olduğudur. Bu sayı Avrupa ülkelerinin üç katını bulmaktadır. Son verilere göre Türkiye'de 115 bin kamu aracı bulunurken bu rakam Fransa'da 2 bin, İtalya'da ise 29 bin. (3.3.2019 /onedio.com)

Bürokratlar doğru işler yapıp ülkesinin gelişmesine, ilerlemesine katkı sağlayabilirler. Kul hakkından ve mazlumun ahını almaktan sakınan insanlara çok ihtiyacımız var.

R.Özer /3 Haziran,2019

Aydınlarımızın Hapis Çilesi

Ülkemizde sık kullanılan "düşünce suçlusu" diye bir kavram vardı. Çünkü kanun yapıcılar bazı yazarları, aydınların düşüncelerini devlete karşı tehdit olarak algılıyorlardı. Tek parti dönemi ile darbelerin yapıldığı zaman diliminde sonradan kaldırılan 141,142,163. kanun maddelerinden yargılanmış birçok kişiler az veya çok hüküm giymiş, düşünce suçlusu sayılıp hapis yatmışlardır.

Oysa birey devlet karşısında güçsüzdür. Bir bireyi devlet nizamını etkileyecek, değiştirecek güçte görmek devlet adamlarının zaafi midir? Yoksa dergi çıkarıcıları, yazarları suçlu görmek devletin eskiden yaşanmış kötü tecrübelerden dolayı refleks midir ? Osmanlı dönemi ile birlikte tarihimizde çeşitli isyanlar ve ayaklanmalar yaşanmıştır. Bunlardan çoğu kanlı bitmiş ya da yöneticiler, padişahlar, sadrazamlar ağır bedeller ödemişlerdir. Belki de devletin kendini koruma isteği ile isyanlar arasında sebep-sonuç ilişkisi kurulabilir. Yasalarımızda "halkı isyana teşvik" ve benzeri ibarelerin yer almış olması boşuna değil. Diğer taraftan her birey istediği inanca,kanaate,fikre sahip olabilir ve bunları ifade edebilmesi din, vicdan özgürlüğü içerisinde değerlendirilmiş kişisel haklarıdır. Hakarete varmaması, yasalara aykırı olmaması şartıyla.

Bir şekilde devletin gazabını üzerine çekmiş isimlerden bazıları şunlardır: Necip Fazıl Kısakürek dincilik suçlamasıyla defalarca mahkeme edilmiş, hapse girip çıkmış, bir defasında derginin sahibi sıfatıyla eşi de birlikte hapsedilmişti. Onun çıkardığı Büyük Doğu dergisi önemli bir misyonu temsil ediyordu :“ Polemikleri, sansasyonel kapanış ve çıkışlarıyla da dikkati çeken Büyük Doğu, Türkiye’de İslâmcı harekete yol açan belli başlı yayın organlarından biri durumundadır. Dinî yayınların hemen hiç bulunmadığı bilhassa 1950 öncesinde gençlerin dinî kültüre yönelmesinde oldukça önemli bir rol üstlenmiştir. Büyük Doğu'daki birçok yazısı yüzünden Necip Fazıl değişik iktidarlar devrinde adlî takibata uğrayarak hakkında defalarca beraat, tevkif ve hapse mahkûmiyetle sonuçlanan kararlar verilmiştir.(Kaynak: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi)

Dünya klasikleri romanların sahibi Kemal Tahir askeri isyana teşvik etmek suçlamasıyla 15 yıl hapis yatmıştır : "Donanma Komutanlığı Askeri Mahkemesi’nde “askeri isyana teşvik” suçlamasıyla yargılandı. 15 yıl hapse mahkûm oldu. Çankırı, Çorum, Kırşehir, Malatya ve Nevşehir cezaevlerinde 12 yıl hapis yattı (1938-1950). 1950’de genel afila özgürlüğüne kavuştu. 6-7 Eylül 1955 olayları sırasında yeniden gözaltına alındı, Harbiye Cezaevi’nde 6 ay tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldı."(turkedebiyati.org)

Nazım Hikmet uluslararası üne ulaşmış, eserleri birçok dile çevrilmiş Türk şairdir :“ Şiirleri yasaklanan ve yaşamı boyunca yazdıkları yüzünden 11 ayrı davadan yargılanan Nazım Hikmet, İstanbul, Ankara, Çankırı ve Bursa cezaevlerinde 12 yılı aşkın süre yattı. 1951 yılında Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından çıkarıldı; ölümünden 46 yıl sonra, 5. 1.2009 tarihli Bakanlar Kurulu kararı ile bu işlem iptal edildi.” (tr.wikipedia.org)

Hapsedilmiş aydınlarımız çoktur. :“Doktor Hikmet Kıvılcımlı 22.5 yıl, , Aziz Nesin çeşitli zamanlarda 48 ay,İsmail Beşikçi 17 yıl, Doğu Perinçek 10 yıl 9ay,Hikmet Çiçek 20 yılı geçkin bir süre ve daha niceleri. “ (Türk aydınının CEZAEVİ ile imtihanı, aksam.com.tr)

Diğer bazı düşünce suçlusu muamelesi gören isimler ve haklarında yapılan suçlamalar şöyle:

" A. Kadir. Ankara Harp Okulu son sınıftayken, Nâzım Hikmet'i bu okulda propaganda yaptığı gerekçesiyle açılan davada yargılandı.On ay hüküm giydi, okuldan çıkarıldı. (1938). Ahmet Arif Ankara Üniversitesi Felsefe Bölümü öğrencisi iken iki kez tutuklandı, yargılandı ve iki kez hüküm giydi.

Ahmet Telli 12 Eylül'de sonra uzunca bir süre tutuklu kaldı.

Ataol Behramoğlu 1982.yılında Barış Derneği Davası nedeniyle on ay tutuklu kaldı.

Can Yücel 12 Mart döneminde Che Guevera'nın 'Gerilla Harbî', 'İnsan ve Sosyalizm' kitaplarının çeviri nedeniyle 15.yıl hapis cezasına çarptırıldı. 1974 affıyla tahliye oldu." (Erhan Özyel, Şairleri mizden Seçme Şiirler)

Verimli, yetenekli, üretken yazarlarımızdan Sabahattin Ali çok üzücü bir şekilde sağcılık-solculuk tartışmaları dolayısıyla kurban edilmiş :

"Aziz Nesin'le beraber çıkardığı Markopaşa dergisinde siyasileri , eleştirmesi yüzünden çeşitli davalarla uğraşmak zorunda kaldı. Hakkındaki davaların aleyhinde seyrettiği bir dönemde Türkiye'den ayrılmak istedi ve Bulgaristan sınırını geçmek isterken kendisine kaçma girişiminde rehberlik eden Ali Ertekin tarafından milliyetçi gerekçelerle öldürüldü." (habertürk 2.4.2019)

R. Özer

Gündemde Tartışılan Konular

2020 yılı mayıs, haziran aylarında “Erken seçim olur mu? “, akabinde “Ayasofya camiye çevrilsin mi? “ “Üç milletvekilinin vekilliğinin düşmesi hukuki mi? “ konularının gazeteci, uzman, tarihçi ve siyasetçiler tarafından uzun uzun konuşulup tartışıldığını TV’lerde izlemiştir.

İki HDP’li ve bir CHP’li milletvekilinin vekilliğinin düşmesi nedense 19 ay bekletilerek yapılmış, tekrar aday gösterilip seçildiler için yeniden dokunulmazlık kazandıkları bazılarına iddia edilen tamamen hukuki bir sonuçtur. Önemli hukukçularımızın dedikleri gibi ‘seçilmiş olmak kimseye suç işleme hakkı vermez.’

Erken seçim hususunda yetkinin hangi mercilere olduğu biliniyor. Cumhurbaşkanı’nın böyle bir talebi yok. TBMM’ye de böyle bir teklif gelmiş değildi. O halde erken seçim söylentileri muhalefet kesiminden gelmiş olmalıydı. Gazetelerden bazıları işi niyet okumaya kadar götürdü : “İktidar partisi yeni kurulmuş Deva ve Gelecek partileri oy oranlarını artırmadan erken seçime gidebilir. “ Kamuoyu yoklamaları, ana muhalefet partisinin yerel seçim rüzgarını kaybettiğini ve yeni partilerini seçmenin itibar etmediğini anlatıyordu: “ Yeni kurulan partilerin bugünkü tabloda henüz bir varlık gösterememiş olduğu anlaşılıyor. Partiler kurulmadan önce belli oranda bir tartışma vardı. Ancak partiler kurulduktan sonra kadrolar ortaya çıkınca Türk siyasetine bir katkısının olmayacağı anlaşıldı. Zaten araştırma sonuçlarına baktığımızda da bugün için kamuoyunun Deva ve Gelecek Partisi’ni dikkate almadığı anlaşılıyor. “(Genar Seçim Anketi Sonuçları, İsa Tatlıcan, Sabah)

Diğer konu, İstanbul’un Fethi yıl dönümünde Ayasofya’da fetih suresi okunmasıyla tartışma başladı. Yunanistan Dışişleri den bir yetkili “Bu kabul edilemez, bir meydan okumadır. “dedi. Sonra ülkemizin siyasetçileri çeşitli beyanatlar vererek bu konuda Yunanistan’dan izin alınmayacağını izhar ettiler. Sosyal medyada imza kampanyaları açıldı. Danıştay’ın bu konuda bir karar vermesi bekleniyor. Bu aşamada ana muhalefetten İbrahim Kabaoğlu tartışmayı alevlendirmek istemiş olmalı aynen şöyle dedi :” Biz Ayasofya’nın müze olarak kalması gerektiğine inanıyoruz. Sultanahmet de müze yapılmalıdır. “ İyi öyleyse, iktidar olursanız bunu gerçekleştirirsiniz.

Havanda su dövmenin nasıl olduğuna şahit olduk. Özellikle bazı gazeteciler her konuda derin bilgi sahibi olduklarını cümle aleme gösterdiler.

R. Özer /12.06.20

Sigara Üzerine

Sigara Üzerine

Sigara kullananların ekserisi bu zararlı alışkanlığı neden devam ettirdiği üzerinde durmasa bile başladığına pişmandır. Doğrusu hiç başlamamış. Zira zararlı olduğunu bilmeyen yok. Gereksiz harcama olduğu da tartışılma gereği bulunmayan bir realite olarak karşımızda durmaktadır.

Bu nasıl bir sevdadır, ne tür bir illettir? Yıllar geçiyor, onunla tiryakisi arasında dostluk köprüsü sapasağlam duruyor. Devlet insanını sigaranın sebep olduğu hastalıklardan ve bu hastalıkların SGK'ye eklediği mali yükten kurtulmak için TV'lerde caydırıcı yayınlar yapıyor. Bunun neticesinde takriben 2 milyon kişinin bu illetten kurtulduğu bildiriliyor.

Tekel bayileri yine çalışıyor, raflar dolu, içenler de az değil. Öte yandan sağlıkçılarla hekimlerden sigara içenleri görüyoruz. Bu hal tiryakiye cesaret veriyordur. Her ne kadar atasözü "kem misal emsal olmaz" demişse de.

Bir tanıdık, kalp rahatsızlığı geçirmiş. 7 yıl içmemiş, ardından nasıl olduysa yine başlamış. Memnun mu, değil. Nasıl yeniden başlamış? İnsan bahane arayınca buluyor. Bir başkası 30 yıl önce mendeburla yollarını ayırmış. Ama bir taneden bir şey olmaz dese, arkası gelecekmiş. Bundan emin olduğunu söylüyor.

Mark Twain demiş ki : "Sigarayı bırakmak kolaydır, çünkü ben çok denedim! " Çok denemek, denemenin kolay olması şeklinde anlaşılabilceği gibi tekrar başlamanın da kolay olduğunu ve sigarayı bırakmanın zorluğunu anlatıyor.

Kısacası ya sağlıklı, kaliteli yaşam, ya sigara! Tercih bizim.

Ocak, 2020 / R. Özer

MÜTTEFİK

Türkiye - ABD İlişkileri

NATO'nun askeri yönden güçlü ülkesi Türkiye ABD'nin müttefikidir. Müttefik, ittifak etmiş, anlaşmış, ortak hareket eden demektir ki ziddi ihtilaf kelimesinden muhaliftir.

ABD'den habersiz hareket edemeyeceği açık olan "ASALA,PKK, FETÖ, DEAŞ" terör örgütlerinin iplerini elinde tutan güçlerin amaçları dünyada kargaşa çıkarmak, güven ortamını yok edip ülkeleri istediği gibi yönetmektir. Amerika teröristlere (YPG) binlerce TIR silah verdiğini gizleme gereği bile duymamış, sadece onları terör örgütü görmediğini açıklamıştı.

Devlet başkanın bizzat işe el atmasından bile ajan olduğu anlaşılan rahip Brunson krizinde ekonomik yatırımlarla Türkiye'yi tehdit ettiler, ardından dolar TL karşısında yükselmişti.

Gezi kalkışması, darbe denemesi dış güçlerin işiydi. Son zamanlarda Türkiye'nin sınır güvenliğini sağlama girişimleriyle (zeytin dalı, Fırat Kalkanı, barış pınarı hareketleri) ABD' nin bölgemizdeki dış politika stratejileri gerginliğe sebebiyet verdi.

Türkiye bütün olumsuz tavırlarına rağmen ABD ile ilişkilerini sürdürmeyi, diplomatik görüşmelerle problemleri çözme yolunu seçti:

"Ankara, Washington ile ilişkilerde müzakereyi hep önceledi. Sembolleri konu ederek hamasete saplanmadı, diplomasi kanallarını hep açık tuttu. Ankara sembollere takılsaydı, çoktan YPG'yi silahlandırması ve FETÖ elebaşını koruması sebebiyle Washington ile kopuş yaşanmıştı. Ankara, Trump döneminde YPG'nin sınırdan 30 km uzaklaştırılması gibi bir somut kazanım elde etti.(1)

İki devlet başkanının son görüşmesinde dosyada bilinen ve gündemden düşmeyen konuların olduğu anlaşılıyor : "Türkiye için en öncelikli konu elbette Suriye'nin kuzeyindeki terör devleti riskinin tamamen ortadan kalmasıdır. Bu bağlamda özellikle güvenlik konusunda yeni bir anlayışın başlaması çok önemli.Diğer dosyalara gelince...FETÖ, PKK/YPG, F-35, S-400, ekonomik yaptırımlar ve Doğu Akdeniz gibi başlıkların ise yeni dönemde daha otonom ve rekabetçi kodlarla ele alınacağı anlaşılıyor. Zira Erdoğan ve Trump arasındaki zirve bir 'tamam mı devam mı' görüşmesi değildi."(2)

İşin diplomatik veya uluslararası çıkarların korunması, siyasetle bağlantılı yönü önemlidir. Bir de Kur'an'ın gayri müslimlerle ilişkileri düzenleyen ayetlerine bakmak, dikkate almak sorumluluğumuz yok mudur? Yoksa müslümanlık sadece sözde midir? Ayetlerin mesajına bakalım :

"İlgili âyetlerin çoğunda insanların gerçek dostunun Allah olduğu, O'nun insanlara, müminlere ve peygambere yardımcı olacak, onları koruyacak, bağışlayacak, karanlıklardan aydınlığa çıkaracak ve irşad edecek olan gerçek dost olduğu belirtilerek insanların O'na inanmaları, dayanıp güvenmeleri gerektiği; ayrıca kâfirlerin, zalimlerin yahudi ve hıristiyanların ancak birbirlerinin ve şeytanın dostları olabilecekleri bildirilerek dinî ve ahlâkî inanç ve anlayışların sosyal ilişkiler üzerindeki etkileri vurgulanmış, dostlukların tesisinde kan bağı yerine inanç birliğinin esas alınması gerektiği bildirilmiştir." (Tevbe 9/23).(Maide, 51) (3)

Çokça dile getirildiği üzere müslümanlık sadece ibadetlerden ibaret değildir. Bilakis bireysel konularda olduğu kadar toplumsal konularda da bağlayıcı, yol gösteren ilkeleri, tavsiyeleri vardır. Ne ki dünyada iktidar değişiklikleri başta olmak üzere her şey egemen güçlerin istek ve çıkarları doğrultusunda şekillenmektedir.

"Dünyadaki sistem aslında çok basit. Teknolojiyi geliştirenler, yaşam için gelişmiş sistemler kurabilenler, insanlığın nasıl şekilleneceğine de karar verirler."(4)

1.06.20 /R. Özer

(1) setav.org.8 Kasım 2019 Buranettin Duran

(2) finansgundem.com

(3) kur'an.diyaret.gov.tr

(4) Cemil Meriç